

Travelling News

from and for tourism lovers

quarterly
#123 – June 23

Summary

In Memoriam - Voorwoord - Éditorial (Gilbert Menne)	3
---	---

Voyages et découvertes | Reisimpressies en ontdekkingen

• Turijn, topbestemming voor een tweedaagse citytrip Jempi Welkenhuyzen.....	4
• La vie de châteaux en Berry et en Val de Loire Claudine Clabots.....	9
• Citytrippin in België - Doornik: meer dan 2000 jaar geschiedenis Patrick De Groot	14
• Rhodes, enfant d'Aphrodite José Burgeon.....	19
• Praatjes bij plaatjes. Een beeldverhaal over Zuid-Tirol Karel Meuleman	23
• La Costa Calida et la Mar Menor: un duo de charme pour des séjours de santé et de bien-être Maité Lanthin	27
• In het kielzog van Jacobus: mijn pelgrimsroute (deel 4) Patrick Perck.....	31
• A tourist takes a picture... in Kreta Karel Meuleman.....	33

Actualité touristique | Toeristische actualiteit

• Espagne: les villes du Patrimoine mondial Unesco et les Paradores, qualité et tradition au service du tourisme Gilbert Menne	34
• Het Arboretum van Kalmthout zit vol verrassingen Jempi Welkenhuyzen	35
• Europese Culturele Hoofdstad geraakt van streek: Salzburgerland Daniel Steevens	38
• Serre, culinair verwend bij het kasteel Karel Meuleman	40

Activités UBJET | UBJET activiteiten

• UBJET Kampenhout: Algemene Vergadering en zo veel meer Patrick Perck.....	41
--	----

Expositions | Tentoonstellingen

• Au BOZAR: le baroque à Florence Gilbert Menne	44
--	----

Vient de paraître | Juist verschenen

• « La Troisième salve », un ouvrage de Sacha Korsak Gilbert Menne	46
---	----

Advertising rates Editorial committee Contact	47
--	----

Le prochain numéro paraîtra en septembre 2023. Les textes et photos doivent parvenir au rédacteur en chef avant le 15 août. Het volgende nummer verschijnt in september 2023. Teksten en illustraties moeten bij de hoofdredacteur binnen zijn vóór 15 augustus.
Front Cover: Jardins de l'Évêché | © Photo: Francis Vrancken.

In Memoriam

Tot onze ontzetting vernamen we de dood van Sacha KORSAK KOULAGENKO op 31 mei. Sacha was een hyperactief lid, briljant spreker, controleur van de rekeningen van UBJET en organisator van ons laatste uitje in de Bock Vallei. Hij kwam bijna altijd naar onze activiteiten, dus ook naar onze jongste Algemene Vergadering in Kampenhout, ondanks zijn 90 jaar! Hij was een voorbeeld voor ons allemaal. De Raad van Bestuur betuigt zijn familie en vrienden haar diepe medeleven.

Voorwoord

Het mondiale toerisme is opnieuw aangezwengeld, althans voor degenen die het zich kunnen veroorloven om te reizen. In Europa heeft de oorlog in Oekraïne een grote impact op de geldbeurs van elk gezin, al blijven vakanties een must; misschien met wat minder uitgaven. Belgen herontdekken sowieso vaak hun eigen land, ook al schijnt de zon niet altijd.

De leden van de UBJET hebben in ieder geval hun reizen hervat. In dit nummer van uw tijdschrift TRAVELLING NEWS vindt u hun artikelen.

Jempi Welkenhuyzen keert terug uit de stad Turijn. Claudine Clabots bezoekt de kastelen van Berry en de Loire-vallei. Patrick De Groote biedt een citytrip naar Doornik aan. José Burgeon vervolgt zijn ontdekking van de Griekse eilanden met Rhodos. Karel Meuleman is in de ban van Zuid-Tirol. Maïté Lanthin maakte een wellnessverblijf aan de Costa Calida en de Mar Menor. Patrick Perck vertelt verder over zijn avonturen op weg naar Compostela.

Toeristisch nieuws wordt gevolgd door Jempi Welkenhuyzen, Daniel Steevens, Karel Meuleman en ondergetekende. Ook ziet u sfeerfoto's van onze Algemene Ledenvergadering in Kampenhout.

Ik wens al onze lezers een geweldige zomer, met veel spannende toeristische ontdekkingen.

Gilbert Menne

Hoofdredacteur TRAVELLING NEWS

© K. Meuleman

Au moment de clôturer cette édition, nous avons appris avec consternation le décès de Sacha KORSAK KOULAGENKO survenu le 31 mai dernier. Sacha était un membre hyperactif, brillant conférencier, Commissaire aux comptes de l'UBJET, organisateur de notre dernière sortie dans la Vallée du Bock. Il venait presque toujours à nos activités, comme notre Assemblée générale à Kampenhout, malgré ses 90 ans ! Il était un exemple pour nous tous. Le Conseil d'administration présente à sa famille et à ses amis l'expression de ses profondes condoléances.

Éditorial

Le tourisme mondial a repris des couleurs, du moins pour ceux qui ont les moyens de voyager. En Europe, la guerre en Ukraine a d'importantes retombées pour les budgets de chaque ménage, même si les vacances restent un must, peut-être avec un peu moins de dépenses. En tous cas, les Belges redécouvrent souvent leur propre pays, même si le soleil n'est pas toujours de la partie.

Les membres de l'UBJET en tous cas ont repris leurs voyages. Vous trouverez dans ce numéro de votre magazine TRAVELLING NEWS leurs articles.

Jempi Welkenhuyzen revient de la ville de Turin. Claudine Clabots a visité les châteaux du Berry et du Val de Loire. Patrick De Groote propose un citytrip à Tournai. José Burgeon poursuit sa découverte des îles grecques avec Rhodos. Karel Meuleman est sous le charme du Sud-Tirol. Maïté Lanthin a fait un séjour de bien-être sur la Costa Calida et la Mar Menor. Patrick Perck continue à nous narrer ses aventures sur le chemin vers Compostelle.

L'actualité touristique est suivie par Jempi Welkenhuyzen, Daniel Steevens, Karel Meuleman et votre serviteur. Vous verrez aussi des photos d'ambiance de notre Assemblée générale qui s'est tenue à Kampenhout.

Je souhaite à tous nos lecteurs un bel été, avec beaucoup de passionnantes découvertes touristiques.

Gilbert Menne

Rédacteur en chef TRAVELLING NEWS

Turijn, topbestemming voor een tweedaagse citytrip

© Tekst en foto's : Jempi Welkenhuyzen

Het Piemonteese Turijn aan de Po wordt vaak geassocieerd met een grauwe industriële stad. Fiat, Ferrero, Martini of Lavazza. Maar Turijn is zoveel meer: elegant, met flair en charme, barstend van de barokke architectuur. Maar ook de hotspot voor lekker eten, studenten en liefhebbers van cinema. En van twee succesvolle voetbalclubs: Juventus en Torino.

Goed voor een weekendje weg dus. Tal van touroperators bieden je de kans. Zelf kreeg ik de kans via het bureau Pomilio.com dat me attendeert op de Nitto ATP Finals, waarvan de 53^e editie voor de tweede keer plaatsvindt in Turijn. Een goed idee want de gaststad mag tot 2025 de eindejaarskampioenschappen ontvangen. En Novak Djokovic kent intussen als winnaar meer dan ooit de impact van de hardcourts van de Pala Alpitour. Naast tennis is er heel wat 'to do' in het historisch centrum en daarbuiten.

CASTRA TAURINORUM

Ik begroet Marissa en Cristina in het Palace Hotel, waar ik twee dagen zal verblijven. Zij introduceren mijn gids Carla Rigazzi. Turijn is gesticht rond 28 voor Christus toen de Romeinen hier een militair kamp oprichten. In de middeleeuwen is er al een unief, maar de stad wordt pas echt belangrijk in de 16^e eeuw, onder Emanuel Filibert van Savoye. In 1861 is Turijn zelfs even hoofdstad. Nadien neemt Florence dat over en uiteindelijk wordt Rome de voornaamste plaats van het land. Door de nederlaag van Italië in de Tweede Wereldoorlog wordt de republiek ingeluid.

RECHTLIJNIG STRATENPLAN

De laatste 20 jaar is veel veranderd in Turijn. Sinds de koffie-industrie taant, heeft men ingezet op cultuur, architectuur en kunst. De toeristische infrastructuur heeft veel te danken aan de komst van de Olympische winterspelen in 2006. Ook de oprichting van Artissima, één van de belangrijkste kunstbeurzen in de jaren '90 van vorige eeuw heeft bijgedragen tot de transformatie van de stad. En tot 2025 mag Turijn de ATP Finals tennis organiseren. Er is dus altijd wel wat te doen. "Er waait intussen ook een groene wind door de stad. Tal van pleinen en straten zijn autoluw tot -vrij. Villa's en kastelen krijgen een nieuwe bestemming. En de stad wordt zoals een schaakbord rechtlijnig fasegewijs wijk per wijk uitgebouwd. Van noord naar zuid en oost naar west zie je lange, brede boulevards. En er loopt momenteel één metrolijn, de tweede zit letterlijk in de pijplijn, aldus Carla. "Weet je, Milaan en Rome hebben de naam, maar Turijn telt 18 km Arcades! Meer dan in Bologna."

BAROK

Dat brengt ons meteen bij Carlo di Castellamonte, één van de belangrijkste exponenten van de Piemonteese barok. Denk aan zijn ontwerpen van de Santa Cristina-kerk, het Caraglio Paleis, het kasteel van Valentino of het koninklijk paleis. “De Piazza San Carlo en het paleis zijn geïnspireerd door Place des Vosges in Parijs”, weet mijn gids waarna een heel verhaal volgt over de Turijnse aristocratie. Ik onthou dat de symmetrie symbool staat voor controle door het huis van Savoye.

ENOGASTRONOMIE

Gastronomen zijn fijnproevers, kenners dus. Ik sta eerder bekend als een lekkerbek. Chocolade is specialiteit nummer één in Turijn. “Vooral dan de ‘gianduiotti’, een romige blend van hazelnoot en cacao”, legt Carla uit. Ze neemt me onder de arm naar ‘Stratta’, een heus dessertrestaurant, ook op de Piazza San Carlo.” De chocolade werd aanvankelijk verdeeld met carnaval en vernoemd naar de maskers Giandua.” Een tip? Rond drie uur ’s middags is het er meestal vrij rustig. De dame die me bedient, is supervriendelijk. En buiten de kleine chocolaatjes raad ik je de marron glacé en de montblanc aan. Voor koffie moet je dan weer bij het historische Belle Epoque Caffè Torino zijn.

‘E arrivato Il tartufo’ zegt het uithangbord. Niet voor niets gaan hier illustere voorgangers me al voor met een espresso, gebak of lunch: James Stewart, Ava Gardner, Brigitte Bardot of de onvergetelijke Erminio Macario. Ik zie ze zo weer van de prachtige smeedijzeren trap afdalen. Nog een tip? Er bestaat een heuse ‘historic cafes route’; check maar online en je komt de prachtigste interieurs uit de 19^e eeuw tegen.

GEUREN EN KLEUREN

Op naar Xerjoff aan de Via Cavour! Een exclusieve parfumerie en niet toevallig sponsor van het ATP Finals tennistornooi. Sergio Momo gaat voor de meest gesofisticeerde oeders. De ‘Torino 22’ is de must van het moment. Als het flesje van 50 ml opengaat komt er een bouquet los van bergamot, eucalyptus, saie en musk. Een heuse reukervaring. Alle designflesjes worden gevat in een mooie kast. Geur en kleur, want het oog wil ook wat. Gemiddeld betaal je 250 euro, maar sommige luchtjes kosten wel 600 euro. Van een nicheparfum gesproken, sommige flesjes zijn van hoogstaand Luigi Bormioliglas. Stijl onderscheidt zich, zoveel is duidelijk. Van parfum naar mode is maar een kleine stap. Dus sla ik de Via Lagrange in voor de populairste high-end merken ter wereld:

Prada, Chanel, Dior, Moncler en Ralph Lauren, om iets te noemen. Een lekkere kop cacao bij Guido Gobino aan het eind van de straat is meegenomen.

MOLE ANTONELLIANA

Hét symbool van de stad is de Mole Antonelliana toren. Het gebouw is vernoemd naar de architect Alessandro Antonelli, die opdracht krijgt van de Joodse gemeenschap om een synagoge te bouwen. Maar megalomaan als hij is, wil Alessandro het hoogste gebouw ter wereld bouwen. Telkens weer moet er meer geld worden opgehoest want de plannen wijzigen constant en de tijd loopt uit. Nadat de Joden de handdoek in de ring gooien, wordt het gebouw afgewerkt ter ere van koning Victor Emanuel 2. Momenteel is er het Nationaal Filmmuseum in gevestigd. Daarbij wordt niet alleen de rijke collectie van Maria Adriana Prolo getoond, maar biedt het museum het meest complete overzicht van filmerfgoed in het Westen. Je reist er door de tijd tot de VR-cinema van vandaag. Er is ook een afdeling restauratie gehuisvest. Zeker de moeite waard is 'La macchina del cinema', waar alle aspecten rond film aan bod komen: screenplay, kostuums, licht, editing, studio etc. Een weetje: Turijn wordt vaak als decor gebruikt voor de stad Rome. Momenteel loopt er een expo rond filmdirector Dario Argento. Bekende regisseurs als Fellini of Hitchcock staan bekend als eerdere bezoekers. Neem de lift tot op 85 meter voor een view over de stad.

OFFICINI GRANDI RIPARZIONI

Oftewel OGR. Een voormalig industrieel pand uit de 19e eeuw dat destijds dienst heeft gedaan als herstelplaats voor treinen. Ongeveer tien jaar terug zijn de renovatiewerken gestart onder de designers Delorenzi en Guixé en in 2017 opent het complex opnieuw de deuren. Beschermd erfgoed is één vleugel voorbehouden voor techniek, de andere voor cultuur. De tentoonstellingsruimte en de concertzaal zijn enorm groot en hoog. De co-working space is goed in gebruik wanneer ik op zoek ga naar het restaurant Snodo. Daar geniet ik van een lekkere prosecco Valdobbiadene, gevolgd door een stevig kalfsgerecht, gelardeerd met een rode Diano d'Alba.

EXTRA VERMOUTH

Let op, vanaf 18 uur wordt er geen koffie maar aperitief gedronken in de caffè's. Zo ook bij Caffè Elena. Deze zaak staat bekend voor zijn 'Vermouth' tastings. Het is niet zomaar een proeverij, het is haast een ritueel. Ik kan kiezen uit dry, extra-dry, amber en rood. Mijn buren

opteren eerder voor een cocktail, merk ik. De tasting wordt vergezeld van Piëmontese producten als kaas, ansjovis en charcuterie. De extra-dry geniet mijn voorkeur en ik besluit er nog eentje van te nemen.

DAG TWEE

Vroeg uit de veren voor een verkwikkende wandeling langs de Po. Ik noteer mooie residentiële villa's in de heuvels aan de oostzijde van de rivier. Naast de Po ligt ook de grote botanische tuin van Turijn: Parco del Valentino en de Giardino Rocciolo. Turijners komen er graag chillen. Je kunt er fietsen en gocarts huren. Het is een Engelse tuin met een Franse twist. Daar buigen twee lantaarnpalen teder naar elkaar. Her en der duikt een kat op, waarvan ik de betekenis niet kan achterhalen. Maar bij de visser van Marasciuolo is ze er weer. Speciaal is zeker de Borgo Medioevale. Dat is een pastiche van een middeleeuws dorpje met bouwstijlen uit zo'n veertig dorpen in Piëmonte. Gebouwd voor een grote tentoonstelling in de 19^e eeuw, moest het reeds lang zijn afgebroken, ware het niet dat studenten architectuur er nu leren hoe het was te wonen in de 15^e eeuw. Binnen vind je winkeltjes en kun je verpozen bij een hapje en een drankje. Midden in het park ligt ook nog het Castello del Valentino, dat onderdak biedt aan de faculteit Architectuur van de Politecnio universiteit. Tijdens de tijdelijke tentoonstellingen ook open voor publiek.

PALAZZO MADAMA

Oftewel Unesco erfgoed. Een stadspaleis van Savoye destijds waar nu het Museo d'arte Antica is gevestigd. Een mix van Vlaamse en Italiaanse meesters. Het topstuk 'portret van een man' door Antonello da Messina en een grote collectie van Defendente Ferrari zijn must-sees. Leuk zijn de miniaturen, een gift door de vader van Carla Bruni. Ik sluit er af in een salonnetje met een proeverij van sprankelende moscato d'Asti wijn. Mooi mousserend, zeker de Gancia cuvée 24 mesi, metode classico.

CHRI-CHRI

Om te eindigen bij Ziccat, die sinds 1958 artisanale chocolade maakt. Men verzekert me dat er meer dan 60 procent chocolade in de pralines zit. Alle smaken passeren de revue: karamel, peper, pistache, bessen, amaretto. Ik onthou het mooie verhaal van de 'Chri-Chri' praline. Paulo en Cristine werden verliefd. Elke dag bracht Paulo eenzelfde bonbon mee voor zijn liefje. Ziccat noemde het liefdeschocolaatje bij de verloving daarom 'Chri-Chri', naar Cristine.

Kort samengevat, Turijn in een notendop, een authentieke ervaring. Ik kom terug.

INFO

- www.museocinema.it/en
- www.maestridelgustotorino.com/en/
- www.caffeelena.it
- www.turismotorino.org/en
- <https://snodo.com>
- www.palazzomadamatorino.it/en
- www.turinpalacehotel.com

La vie de châteaux en Berry et en Val de Loire

©Texte Claudine Clabots - © Photos Francis Vrancken

Le passé a laissé de nombreuses traces en France. Son histoire très riche est le creuset où le touriste peut retrouver d'incroyables personnages qui ont marqué ses heures de gloire. Des hommes y ont laissé des empreintes assez fabuleuses que je vous invite à découvrir à quelques heures de Bruxelles : un dépaysement garanti !

AUBIGNY-SUR-NÈRE

J'avais découvert cette petite cité berrichonne lors des trois jours de fêtes écossaises en juillet. Des centaines d'Écossais vêtus de leurs plus beaux kilts viennent chaque année y célébrer ce site marqué par les Stuarts. Il faut se replonger dans l'histoire ancienne. L'Auld Alliance est un pacte noué entre les royaumes de France et d'Écosse en 1296. Ce traité prévoyait que si l'une des parties subissait une attaque de l'Angleterre, cet ennemi héréditaire, l'autre nation viendrait à son secours. C'est ce qui s'est passé à plusieurs reprises : les Écossais sont venus se battre aux côtés des Français. Ils ont aidé notamment Jeanne d'Arc à bouter les Anglais hors de France, ce que peu de gens savent. Ces combats sont narrés dans l'hôtel de ville d'Aubigny, cité des Stuarts. A la fin du XVe siècle, un Stuart reçoit de Charles VII roi de France un domaine à Aubigny pour le remercier de sa bravoure. A la fin du siècle, un Stuart entame la construction du château de la Verrerie à Oizon. C'est lui qui, généreusement, va offrir les arbres de ses forêts pour reconstruire les maisons d'Aubigny détruites par un incendie. C'est pourquoi l'on peut admirer de nos jours de nombreuses maisons aux colombages peints. La cité est fleurie, animée et joyeuse. La maison à pan de bois de François Ier est transformée en musée. La cité sera ensuite offerte par Louis XIV à Louise de Keroual, qui fut

pendant 15 ans la favorite du roi Charles II d'Angleterre. Elle était espionne pour la France et est l'aïeule de Lady Diana Spencer ! Une promenade agréable long de la Nère conduit à un bel espace de jeux et à une prairie où l'on peut admirer des vaches écossaises, les Highland cattle, aux longs poils roux et aux imposantes cornes.

LE CHÂTEAU DE LA VERRERIE À OIZON

Ce château, construit par les Stuarts et habité par Louise de Keroual, se reflète dans un bel étang en pleine forêt. Il s'inspire de l'Italie de la Renaissance. Les salles sont richement décorées car le château est toujours habité et sert aussi pour célébrer des mariages. Le visiteur est frappé par le calme des lieux et la beauté intemporelle du site. La chapelle est décorée d'anciennes peintures.

LE CHÂTEAU DE BLANCAFORT

Ce bâtiment, surnommé château des senteurs, car chaque pièce a une odeur florale, est une véritable expérience sensorielle. Il s'agit d'un domaine privé inséré dans une

forêt au bord du canal de la Sauldre. Les enfants peuvent se déguiser en costumes d'époque et le pique-nique est autorisé dans le parc. Cette maison-forte au bel appareillage de briques s'élève dans un agréable jardin à la française. Un gîte permet d'y loger. L'intérieur est entièrement meublé et, dans l'entrée, la table est dressée. Ce château sert souvent de lieu de tournage pour des films.

LE PALAIS JACQUES CŒUR A BOURGES

Cet édifice se trouve sur la Route Jacques Cœur en Berry. Qui était cet homme si riche? Marchand à la tête d'un vaste réseau de comptoirs, il était aussi argentier du roi Charles II en 1438. Il est anobli et devient son homme de confiance. La construction de ce palais entraîne beaucoup de jalousie, comme ce fut le cas pour Fouquet à Vaux-le-Vicomte. Il est arrêté en 1451. Mis en prison, il s'évade et se réfugie à Rome. Il meurt sur l'île de Chio en 1456. Sa fortune a plus réussi à ses descendants! Le palais ne contient hélas que peu de meubles mais le bâtiment est spectaculaire. www.palais-jacques-coeur.fr. Sa statue trône devant l'entrée du palais. Sa devise était A cœur vaillant rien d'impossible.

Bourges est une ville qui vaut le détour, avec sa superbe cathédrale Saint-Etienne et ses vitraux chatoyants, les jardins de l'Evêché qui l'entourent, les Prés Fichaux entretenus par une dizaine de jardiniers passionnés, la rue de Bourbonnoux et les nombreuses maisons à colombages. Le restaurant du même nom vaut le détour. Nous partons ensuite vers Tours et la Loire, non sans avoir dégusté les délicieux sablés de Nançay au beurre, le très bon millat, une sorte de clafoutis aux cerises noires, le citrouillat, une tourte au potiron agrémentée d'oignons et de persil avec une touche de crème fraîche. Pour clore cette liste, ... nous avons découvert... les œufs de couilles d'âne (œufs en meurette) et le poulet George Sand avec une sauce aux écrevisses. Cette auteure était berrichonne. Nous quittons à regret la chambre d'hôtes La Petite Ferme à Vouzeron, entourée d'un magnifique jardin et qui vaut la visite pour ses nombreux objets chinés durant des années par sa propriétaire très courageuse et passionnée (3 route du Feuillage, Tél. 0248511883).

LE CHÂTEAU DE VILLANDRY

[Ce site](#) est surtout réputé pour ses magnifiques jardins. Une équipe de dix jardiniers en prend soin. La taille est faite à la main. Les légumes sont ensuite offerts aux habitants. C'est un jardin des records: 1 015 tilleuls taillés en hiver, 30 km de buis, 115 000 plants de fleurs dont certaines assez rares, des ruchers dont le miel est vendu

Jardins des amours Villandry

Plafond mauresque à Villandry

Tombeau de Jacques Coeur

Jardinier à Villandry

à la boutique. L'escalier d'honneur impressionne avec ses portraits des rois et reines de France et sa rampe taillée à même le mur. Le premier château fut construit au Moyen Age. Au XVIIIe siècle, le marquis de Castellane, ambassadeur de Louis XV, réaménage et agrandit le domaine. Jérôme Bonaparte, le frère de l'ex-Empereur, devient temporairement le propriétaire. En 1906, Joachim Carvallo et son épouse Ann Coleman, deux scientifiques d'origine espagnole et américaine, deviennent propriétaires. Ils recréent les jardins dans le style de ceux du XVIe siècle, en parfait harmonie avec l'architecture de pierre. Leurs héritiers continuent leur œuvre. C'est avant tout une demeure familiale, comme la chambre des enfants avec les jouets, la galerie de peintures avec une prédilection pour l'Age d'or espagnol et le salon oriental avec son plafond construit à Tolède et de style mudéjar. Les tableaux représentent l'audience accordée par le Grand Sultan de l'Empire ottoman au propriétaire du château. La chambre du potager offre une belle vue sur le jardin et possède un riche parquet du XVIIIe. A la sortie du domaine, le jardin des secrets contient des légumes rares et de belles fleurs.

LES GROTTES PÉTRIFIANTES

Jardins des Prés Fichaux Bourges

C'est un étonnant plongeon au cœur de la terre. [Les grottes de Savonnières](#) sont uniques en Europe. On y découvre des concrétions dans le tuffeau, des petits lacs souterrains, les traditionnelles stalactites, mais surtout une particularité : un artisanat insolite ! Des dizaines d'objets, des animaux, une poupée ont été déposés sous les gouttes. Au fil des ans, ces objets sont entourés de calcaire et pétrifiés. Les statues sont vendues à la boutique. Ne ratez pas cette visite originale mais n'oubliez pas votre pull. Certains monstres préhistoriques vous y attendent. Non loin des grottes, nous avons découvert une perle rare, un restaurant où les plats sont inoubliables : [L'Etape gourmande](#). Le dessert café gourmand est un incroyable délice. L'accueil chaleureux, la cadre romantique, la belle terrasse ombragée, la cuisine savoureuse et créative, tout concourt à faire de ce lieu un incontournable dans cette belle région.

Monstre préhistorique dans les grottes pétrifiantes

AZAY-LE-RIDEAU

[Cette perle romantique](#) est déposée comme un écrin sur une île de l'Indre. Elle fut bâtie sous le règne de François Ier et incarne la Renaissance. Ses façades richement décorées se mirent dans l'eau. Les appartements du rez-de-chaussée restituent les décors du XIXe siècle et témoignent de l'atmosphère luxueuse dans laquelle vivaient les habitants : mobilier précieux, tableaux de

Château d'Azay-le-Rideau

Louis XII à Azay-le-Rideau

Statue de Jacques Coeur à Bourges

personnages, riches tapisseries belges, faïences rares sont le reflet de leur amour pour le XIVe siècle. Partout apparaît la salamandre de François Ier.

MUSEE RÉTRO-MÉCANIQUE DE MAURICE DUFRESNE

Ce musée abrite une très impressionnante collection de véhicules anciens, de tracteurs, de machines agricoles et du génie civil d'époque. C'est un véritable patrimoine rétro-mécanique des années 1850 à 1950. Certaines de ces 3 000 pièces sont uniques au monde et elles fonctionnent encore. Heureusement, la monumentale guillotine est hors-service ! Il y a aussi la première voiture électrique Peugeot, construite en 1941, conçue en raison de la raréfaction de l'essence sous l'Occupation et un avion Blériot ainsi que des armes. M. Dufresne était maréchal-ferrant. Passionné par la mécanique, il parcourut le monde pour enrichir sa collection pendant 40 ans. Il répara les objets et acheta un vaste atelier de confection pour y faire profiter les Français de ses trouvailles.

LE CHÂTEAU DE LANGEAIS

Il fut construit en... 4 ans par le roi Louis XI en 1465. La façade fortifiée, avec ses grosses tours, son pont-levis, son chemin de ronde montrent qu'il était défensif. Toutes les pièces intérieures sont meublées de riches décors, dont de superbes tapisseries des Flandres aux tonalités bleues. Un spectacle original, présenté par Stéphane Bern, représente le mariage secret de Charles VIII et d'Anne de Bretagne, qui sera 3 fois reine ! C'est très réaliste d'autant plus que les personnages sont en cire et portent de somptueux costumes. Un spectacle de fauconnerie, des costumes pour les enfants, des dégustations de vins complètent la visite. www.chateau-de-langeais.com.

INFO

A Villandry, nous logeons quelques jours dans un bel hôtel Le Haut des lys, aux Barrières blanches. Il s'agit d'un ancien couvent mais les chambres offrent tout le confort possible et les petits déjeuners y sont copieux. Il n'y a pas de restaurant mais un grand parking. www.lehautdeslys.com.

Voiture électrique 1941

Vitrail église de Langeais

Parc du château de Langeais

Citytrippin in België : Doornik : meer dan 2000 jaar geschiedenis !

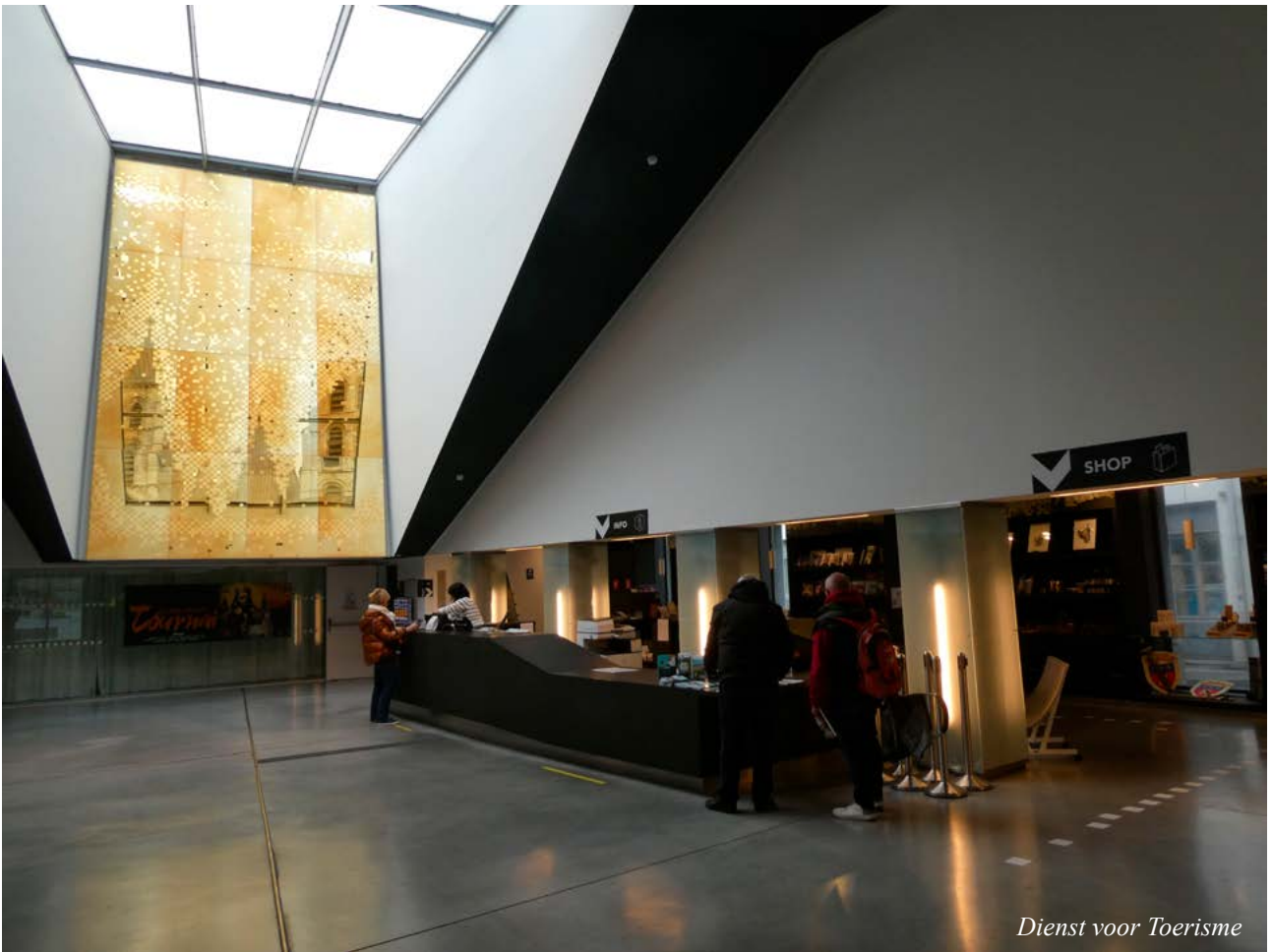
© Tekst en foto's : Patrick De Groot

De prachtige OLV-Kathedraal met de 5 torens

Doornik is na Tongeren de oudste stad van België. Deze rustige mooie (Frans aandoende) stad ligt in het westen van de provincie Henegouwen, in de streek Wallonie Picarde en maakt deel uit van de Eurometropole. Het is de grootste gemeente (215 km²) van ons land (vgl. Antwerpen 204 km²), vlakbij de Franse grens. Hoogste punt is de Mont St. Aubert (149 m). De stad telt 68518 inwoners (2023) met een dalend

verloop en stijging van het aantal vreemdelingen. Doornik is bekend om de blauwe hardsteen, gebruikt in tal van gebouwen en de kathedraal. Deze regionale stad ligt aan de bevaarbare (deels gekanaliseerde) Schelde en heeft een gunstige verkeersgeografische ligging (autowegen naar Brussel, Bergen/Namen/Luik, Rijsel, Kortrijk/Brugge).

Dienst voor Toerisme

De 2 romaanse huizen

Prachtige art nouveau woning

Kathedraal: linkerdeel is nog in restauratie

DIENST VOOR TOERISME

Start bij de Dienst voor Toerisme, met een gastvrij en professioneel onthaal, talrijke brochures, souvenirs, boeken en gastronomische producten. Bekijk eerst de interessante film (ook voor kinderen!) ” De Wonderlijke verhalen van Doornik” (20’). Een 2de film (= “Tussen hemel en steen”) handelt over de indrukwekkende kathedraal. Daal even af naar de middeleeuwse kelder (13de e.). Neem een lokale gids (ook in het NL) voor een wandeling in het historische centrum. De enthousiaste gids Peter heeft ons alle plekjes getoond en deskundig toegelicht. Nieuw voor 2023: de gratis app CITYSTRIP (3 versies van 45’ tot 2 u): een city strip trip dat zeker de jongeren zal interesseren. En maak een ritje (45’) met het toeristisch treintje.

GESCHIEDENIS

Doornik werd in de Romeinse periode Turnacum genoemd. Het is de geboorteplaats van de Merovingische dynastie met o.m. Clovis (481-511 n. Chr), die aan de basis lag van de Franse monarchie. Vandaar dat Doornik de wieg van Frankrijk wordt genoemd. Op het wapenschild zie je trouwens de Franse lelie. Vervolgens maakte Doornik deel uit van het Graafschap Vlaanderen en in de geschiedenis werd zij achtereenvolgens veroverd door de Engelsen (= de enige stad in ons land die ooit onder Engels bewind stond, in de periode 1513-1518 onder Hendrik VIII), de Spanjaarden, de Oostenrijkers, de Fransen en de Hollanders. Twee (in Europa zeldzame) romaanse huizen (12de e.) op de rechteroever, vlakbij

het stationskwartier. Tegenover ligt de romaanse Eglise Saint-Brice (12de e.). De wijk is volop in renovatie: het neorenaissance (1879) station (120 m lang) en de oude post zijn klaar, nu wordt een nieuw plein/park vóór het station aangelegd. In deze wijk liggen ook de meeste privé art nouveau-huizen uit de periode 1903-1913.

UNESCO WERELDERFGOED

In 2000 werd de Onze-Lieve-Vrouwe-kathedraal op de lijst van het Werelderfgoed geplaatst. Deze prachtige kathedraal (geleid bezoek mogelijk) werd gebouwd vanaf 1140 en heeft indrukwekkende cijfers: totale oppervlakte 5,120 m² en (enorme) lengte van 134 m. Het romaanse kerkship (Scheldestijl) uit de 12de e. is 26 m hoog. Er zijn 10 traveeën en 4 verdiepingen. Het gotische koor 36 m hoog en 58 m lang. De 5 vierkante torens (waarvan 2 met klokken) zijn 83 m hoog. Er zijn tal van archeologische overblijfselen op de site die teruggaat tot de Romeinen. In de zomer van 1999 werd Doornik getroffen door een windhoos die meer dan 300 huizen beschadigde, alsook de stabiliteit van de kathedraal ondermijnende. Renovatiewerkzaamheden werden direct opgestart; de ingenieur die de Scheve Toren van Pisa stabiliseerde deed ook hier zijn werk. De rijke kerkschat (Trésor) - bekend om de goudsmidkunst met 2 schitterende 13de e. reliekschrijnen (van Onze-Lieve-Vrouw en Eleutherius) - in de kathedraal is zeer oubollig en moet dringend gemoderniseerd worden. Samen met de ondergrondse overblijfselen zou men er een soort Teseum (zoals het schittert in Tongeren) kunnen van maken. De restauratie van de kathedraal is al meer dan

Belfort en Grote Markt

De vernieuwde Scheldekade en de Pont des Trouw

Atrium van het Museum voor Schone Kunsten

20 jaar aan de gang en er is nog veel werk voor de boeg: het voorste deel met het gotische koor en kooromgang moet nog volledig gerestaureerd worden. Ook de buurt Carré Janson wordt (met Europese en Waalse steun) grondig vernieuwd met als toekomstige blikvanger een panoramisch terras van 330 m² met een 360° zicht op de kathedraal en het historische centrum. Het oudste Belfort (°1188) van ons land is ook Unesco Werelderfgoed sinds 1999 (samen met 54 andere belforten in België en Frankrijk). Het was een symbool van de stedelijke vrijheden. Tijdelijk gesloten, normaliter kan men met 257 treden naar boven (42,5 m hoog) met het mooiste panorama over de stad. De totale hoogte van het belfort bedraagt 72 m. Er is tevens een beiaard met 55 klokken.

HISTORISCH CENTRUM

Vlakbij het belfort ligt het aangename en heraangelegde driehoekige Grand-Place, dat zwaar werd verwoest in 1940. Opvallend is de prachtige heropgebouwde Lakenhalle (1610). Wandel langs de vernieuwde Scheldekade (de linkeroever is reeds voltooid). Men bemerkt in de verte de gerenoveerde Pont des Trouw (13de e.) met 2 torens en tussenin 3 bogen, die nu aangepast werden: nl. met een grotere en hogere binnenste boog if.v. de verbreding van de bevaarbare Schelde. De werken werden gestart in 2019; heropening op 15 april 2023. Dit prachtige voorbeeld van militaire architectuur werd gebouwd (als onderdeel van de 2de stadsomwalling) om de stad te verdedigen en om belastingen te innen van binnenvarende schepen op de Schelde richting centrum. Hier start ook het deel van de pelgrimsroute naar Santiago de Compostela: volg de bronzen schelpen (= symbool van de pelgrimstocht) op de voetpaden. Verder zijn er in Doornik tal van bezienswaardige kerken: zoals de St. Jacques (vanaf 1167, overgang romaans/gotisch (13-14de e.) in de karakteristieke Doornikse blauwe hardsteen. Tip: bij zoninval krijg je 50 tinten grijs in het kerschip met indrukwekkend triforium. De brochure "Destination shopping" is veelbelovend, maar eerlijk gezegd is Doornik niet echt een winkelstad (ondanks 650 winkels): de leegstand van winkelpanden is enorm en de coronacrisis heeft dit verergerd. Wel is het historische centrum voor een deel autovrij gemaakt.

MUSEA

De topper is natuurlijk het [Musée des Beaux-Arts](#): het enige Waalse gebouw ontworpen door architect Victor Horta. Merkwaardig is het grondplan in schildpadvorm ter verhoging van de veiligheid. Het bevat de zeer waardevolle collectie van de Brusselse maecenas

en kunstverzamelaar Henri Van Cutsem. Kunstwerken (vooral schilderijen en beelden) van de 15de (zoals Bruegel en Rogier Van der Weyden die in Doornik werden geboren) tot de 20ste e. Het museum bezit de enige twee schilderijen van Manet in ons land, daarnaast werken van Jordaens, Seurat, James Ensor, Monet. Dit aangename en niet al te grote museum heeft één van de rijkste collecties van ons land met ca. 3000 stukken. Het project voor renovatie en uitbreiding wordt vanaf 2024 gerealiseerd en zou in 2028 voor de 100ste verjaardag voltooid zijn. Het museum is in die periode gesloten. Vlakbij ligt het grote Hôtel de Ville in neoklassieke stijl met een toegankelijke romaanse crypte van de oorspronkelijke 11de e. site van het oude benedictijnerklooster Saint-Martin. [Musée d'Histoire naturelle et Vivarium](#): met het heerlijke en fascinerende curiositeitenkabinet: de gerenoveerde galerij met de opgezette dieren, daarnaast ook mineralen, een aquarium, levende dieren en een vlindertuin. Dit is het oudste museum in België, opengesteld voor het publiek in 1829. Het werd totaal vernieuwd in 2001 en is uniek in zijn genre. [MuFim Musée de Folklore et des Imaginaires](#): in een 17de e. gebouw, getuigt van het leven in Doornik van 1800 tot 1950 in 23 zalen. Het is pure nostalgie over tal van onderwerpen (het mensenleven van de geboorte, de eerste communie, over het huwelijk tot het overlijden, godsdienst, folklore, ambachten, brouwerijen...) en natuurlijk het beroemde Doorniks witblauwe porselein. Op de bovenverdieping een reusachtig reliëfplattegrond van Doornik uit 1701. De bekende drukkerij en uitgeverij Casterman (°1777, in 1999 overgenomen door de Franse uitgeverij Flammarion) uit Doornik brengt ons naar de uitgaven van de wereldbekende kinderreeks Tiny (Martine in het Frans) uit de periode jaren '50 en '60 en de strips van Kuifje (Tintin). [Musée d'Histoire militaire](#): alles over de militaire geschiedenis van de stad vanaf het jaar 1100 tot en met WOI en WOII. Oorspronkelijk opgericht in 1930 in de Tour Henri VIII en in 2000 geherlokaliseerd. Veel aandacht voor de Veldslag van 24 augustus 1914. Het centrum werd zwaar getroffen door de Duitse brandbommen op 16 mei 1940 (helft van het patrimonium werd vernield, vooral op en rond de Grote Markt) en die van de geallieerden in september 1944 (zoals het station). Doornik was de eerste bevrijde Belgische stad op 3 september 1944. De geslaagde heropbouw van de huizen aan de Grote Markt is een bekend voorbeeld van de heropbouwarchitectuur. [Musée de la Tapisserie TAMAT](#): °1990, met enkele befaamde Doornikse wandtapijten uit de 15de en 16de e. alsook hedendaagse textielkunst en het restauratieatelier. [Maison de la Marionnette](#): met een fascinerende collectie van (2500) marionetten wereldwijd (o.m. uit Afrika, China, Indonesië).

SLOT

Doornik heeft ook een rijke traditie aan folklore, zoals de jaarlijkse, eeuwenoude Grote Processie (op 10/9/2023) met aansluitend de 4 Reuzenoptochten, het Carnaval, en de Grote Braderie (op 11/9/2023). Wij genoten van een zeer aangenaam en rustig stadsbezoek. Er is ontzettend veel (historisch) te ontdekken, de musea zijn interessant en het stadscentrum is volop in vernieuwing met tal van projecten. Een (her)ontdekking zal nodig zijn!

De galerij in het Natuurhistorisch Museum

INFO

- Dienst voor Toerisme: Office du Tourisme, Place Paul-Emile Janson 1. info@visittournai.be
- Perscontact: Margo Van Raemdonck, VISITWallonia, mav@visitwallonia.be
- Lunch in Brasserie Tiffany's, 18-19 Grand-Place
- Gastronomisch diner in La Petite Madeleine, 19 rue.de la Madeleine
- Logies in charmehotel (°1991) Hotel d'Alcantara (3*).

Rhodes, enfant d'Aphrodite

©Texte et photos : José Burgeon

Rhodes surgit en fleurs de la profondeur des eaux, enfant de la déesse de l'amour Aphrodite pour épouser Helios, le soleil, écrivait Pindaros, l'un des plus célèbres poètes lyriques grecs des VIe et Ve siècles avant J-C.

Rhodes ou Rodos, qui fait partie du Dodekanèse (ce qui signifie 12 en grec et l'archipel compte 12 voire 13 îles) se situe au sud-est de la Grèce, en mer Egée (Aegion Pelagos), subdivision de la mer Méditerranée, face à la Turquie. La Grèce compte 6 000 îles et îlots dont 240 habitées. La plus grande est Crète, ensuite Corfou, Lesbos et Rhodes. Rhodes possède une longueur de 80 km et une largeur de 38 km, pour 120 000 habitants (5 fois moins qu'au XIIe siècle après J-C). La côte est présente

de belles plages de sable dans les stations de Kalithea, Faliraki et Kolimbia notamment. La plage de Ixia est faite de galets mais on se trouve non loin de la vieille ville de Rhodes. Partout sur la côte ouest, on longe la mer et souvent on aperçoit des chèvres sauvages. Cette zone naturelle est magnifique. L'intérieur de l'île est un paradis de verdure avec des forêts de pins odorants, de cyprès élancés, de chênes, de lauriers-roses, de mimosas, d'hibiscus (le symbole de l'île), d'eucalyptus et d'oliviers (arbres sacrés en Grèce antique).

Les Chevaliers templiers passent par Rhodes en 1308, après avoir été chassés de Terre Sainte. En 1444, 600 Chevaliers sont appuyés par 5 000 Rhodiens. La ville de Rhodes est fortifiée et la longueur des remparts représente 5 km. Après avoir passé la Porte Saint-Antoine, on peut apercevoir les ruines du temple d'Aphrodite,

Palais des Chevaliers

Mandraki - Port de Rhodes

l'Auberge d'Auvergne et l'Hôpital (actuel musée) fondé au XVe siècle. Les Rhodiens tiennent les Ottomans en respect pendant deux siècles, jusqu'à la prise de la ville en 1522 par Soliman le Magnifique.

Un de mes endroits préférés dans la ville médiévale de Rhodes est la place Hippocratus et sa fontaine. On peut y faire une petite pause café, pour déjeuner ou s'arrêter dans les nombreuses boutiques. Je vous conseille le délicieux café frappé (café froid avec eau, crème, sucre et glaçons -un délice). La visite continue vers la rue Socratous, la rue des Chevaliers et le magnifique Palais des Grands Maîtres ou Palais des Chevaliers de l'ordre de Saint-Jean du XIVe siècle, construit tout en pierre calcaire du petit village d'Archangelos qui comprend 205 pièces et salons.

Autre endroit exceptionnel à Rhodes : le port de Mandraki, face à la vieille ville. Mandraki est connu pour le Colosse de Rhodes, une des sept merveilles du monde qui se trouvait entre le cerf et la biche, près du Môle Saint-Nicolas (XVe siècle). Saint-Nicolas est le saint patron des marins et des pêcheurs dans la religion orthodoxe. Autrefois, les galères des Chevaliers étaient à l'ancre à Mandraki. Aujourd'hui, cela peut être une excursion en bateau vers Simi. Un arrêt sur un banc devant les trois moulins permet d'admirer les remparts médiévaux et les somptueux yachts.

La ville de Rhodes comprend aussi une acropole de l'époque hellénistique, sur le mont Smith. Il faut imaginer les passages romantiques avec des fontaines. Trois colonnes doriques subsistent du Temple d'Apollon. Le stade possédait 10 000 places et l'odéon, reconstruit à l'époque romaine vers les années 40, pouvait accueillir 500 spectateurs. Le gymnase était une sorte d'école pour les garçons. Les Romains mettent des taxes en 42 et les Rhodiens partent vers Délos dans les Cyclades.

Eva nous emmène faire le tour de l'île en français avec d'abord la visite de Lindos, une des trois villes antiques de l'époque dorienne, avec Ialysos et Kamiros. Lindos émerveille le visiteur avec son acropole de 120 m à quatre niveaux et le temple du IVe siècle avant J-C dédié à Athéna Lindia. Aux 7e et VIe siècles, Lindos qui commerçait avec l'Attique, l'Orient et la Crète était la ville la plus riche de Grèce. Il existait une union commerciale et militaire avec Kos et Knidos. Socrate est venu enseigner à Lindos. Après la visite de l'acropole, faites une petite pause bien agréable chez Michalis, à la taverne Mavrikos sur la place centrale, face au figuier et à l'arrêt du shuttle bus (0,50 € pour remonter au parking des bus) mimav956@gmail.com

Lindos - Acropole

Le port de Simi

Kamiros - Site archéologique

L'olivier, présent partout sur l'île, signifiait la liberté. La couronne d'olivier est à l'origine le seul prix remis au vainqueur des épreuves des Jeux olympiques antiques. L'olivier n'a pas besoin de beaucoup d'eau. Sa récolte se fait d'octobre à début janvier. 4 à 5 kg d'olives sont nécessaires pour produire un litre d'huile. Les Rhodiens cultivent aussi les citronniers, mandariniers, néfliers, figuiers, poivriers et grenadiers (la fleur de la grenade porte le nom de rodion).

Pour les amateurs d'épices, il existe notamment le romarin, l'origan, le thym (très bon miel), le basilic et l'anis. L'ouzo à 42° est produite à base de raisin avec anis tandis que la souma est distillée aussi à base de raisin mais sans anis. Dans le village de Siana, chez Chistina, face à l'église, le visiteur peut acheter des produits locaux tels que le miel, l'ouzo, la souma, l'huile d'olives, la pâte à pistaches ou les liqueurs.

Après Siana, on découvre Ataviros. Un temple de Zeus se dressait au point culminant de l'île à 1216 m. Une scène des « Canons de Navarone » a été tournée dans la gorge de la montagne. Quatre îles font face à Rhodes : Alimia connue pour son biotope et l'ancien château des Chevaliers, Strongili qui signifie « ronde », Halki pouvant être visitée lors d'une excursion d'une journée et Makri « la longue ».

INFO

- www.hotelocanispark.gr (hôtel**** accueil sympathique, bonne cuisine, soirée grecque les mardis, chambre confortable et surtout excellente situation par rapport à la ville de Rhodes, 10 € le taxi ou 13 € si réservation à la réception de l'hôtel, 15 minutes environ pour aller vers la vieille ville de Rhodes avec arrêt au pied des remparts ; un conseil demandez une bière de Rhodes Magnus au sympathique barman Tonis)
- bus à 2 €, à 50 m devant l'hôtel
- voiture de location Alco : à réserver à l'Hôtel Océanis Park, voitures devant le parking devant l'hôtel, 70 € pour deux jours
- taverne Sirtaki à 200 m de l'hôtel
- www.luxairtours.lu : 2 h 45 de vol aller et 3 h 15 de vol retour, toujours bien agréable ! Idem service sur place !

Kritinia présente son château, construit par les Chevaliers de Saint-Jean en 1472.

Une autre des sept forteresses des Chevaliers de Saint-Jean se trouve à Monolithos (monos = seul et lithos = pierre). Quelle superbe vue sur la colline, le château et l'église blanche ! Schiller a écrit à Monolithos.

Un autre arrêt agréable, le long de la mer, se situe à Skala Kamirou chez Loukas (feuilles de vignes ou dolmades maison avec tzatziki et café frappé à 12 €).

Kamiros, une des trois villes antiques de l'île de Rhodes, est un site archéologique intéressant construit en trois mois. Kamiros possédait une monnaie au Ve siècle avant J-C, d'un côté Zeus et un figuier de l'autre côté.

Petaloudes, la vallée des papillons se visite de juin à septembre.

La dernière visite de ce tour de l'île se fait à Ialysos et l'acropole de Filerimos (=ami de la solitude). Les Phéniciens sont restés du Xe siècle avant J-C au IIe siècle après J-C. Le baptistère date du Ve siècle après J-C. Le monastère est construit du 14e au XVIe siècles. Les Capucins ont rénové l'église et le chemin du calvaire avec les 14 stations de Jésus. Lors de cette visite, vous serez accueillis par une vingtaine de paons.

Simi, située à 1 h 45 de bateau du port de Mandraki, est connue pour ses façades très pittoresques et ses bateaux de pêcheurs d'éponges. Les Italiens sont restés de 1912 à 1947 et ont influencé l'architecture des maisons de Simi. L'arrêt de l'avant-midi se fait au monastère de Panormitis et le Nikolaos longe également la magnifique baie de Saint-Georges. Cette belle journée coûte 54 € sans le repas.

Kalo taxidi sti Rodo ! Bon voyage à Rhodes !

Praatjes bij plaatjes

Een beeldverhaal over Zuid-Tirol

© Karel Meuleman

Een mens wil al eens iets anders: half winter/half lente en op naar de bergen! Het was al van september 2022 geleden dat we ze nog zagen. Een heerlijke vakantie wachtte ons met een variatie van wandelen, cultuur en culinaire geneugten. Omdat één beeld meer zegt dan duizend woorden wordt dit artikel eerder een beeldverhaal.

Begin maart 2023 reden we langs Luik, St. Vith en Trier om dan over de echte Autobahnen via Stuttgart 's avonds aan te komen in Füssen, bij de voet van de Alpen. Zo vermijd je het drukke spitsuur rond Brussel en mogelijke verkeershinder bij Aken en Keulen. Vooral tussen Verviers en Trier reden we vrijwel alleen.

EERSTE DEEL VAN DE TRIP

Inchecken in het Hartungs Hoteldorf aan de Hopfensee bij Füssen hadden we vooraf al gedaan zodat we tijd hadden om het stadje te verkennen. Vrijwel overal in de streek Allgäu zijn gevels meesterlijk beschilderd (Oberammergau is niet ver af) zoals deze apotheek. Het stadhuis is gevestigd in een kasteel en huisvest ook een museum. In de Middeleeuwse wandelstraatjes vind je leuke winkels, gezellige Kneipen en eetgelegenheden. Wandelpaden zijn er in overvloed, meestal goed aangegeven (en zoniet is er nog de app maps.me). Er lag behoorlijk wat sneeuw en ook dan waren er een aantal goed te bewandelen.

Wat je in de streek zeker niet mag missen, zijn de kastelen van de 'zotte koning' Ludwig II. Het bekendste is Neuschwanstein, hoog boven de Pöllatkloof. Het lijkt wel een sprookjeskasteel (Walt Disney baseerde er zich op voor het slot van Doornroosje in zijn themapark), maar het is echt; de meer dan een miljoen bezoekers elk jaar kunnen het getuigen. Sommigen hebben moeite om boven te geraken; de wandeling vanaf de parking

is nogal steil, maar je kunt de huifkar nemen (geholpen door een elektromotor). Niet alleen het buitenaanzicht is overdonderend: binnenin straalt alles weelde en luxe uit, geïnspireerd door Richard Wagner's muziek. Trek dus de nodige tijd uit om het kasteel binnen te bezoeken. Tickets moet je wel vooraf beneden in het dorp kopen; je krijgt dan een tijdslot toegewezen. Ook kun je te voet naar de Pöllatkloof naast de rots waarop het kasteel is gebouwd. Ik zou het wel niet doen als er sneeuw ligt...

VERVOLG VAN DE TRIP

Na twee nachtjes in het voortreffelijke hotel (ga zeker langs de bar met gezellig houtvuur en panoramisch zicht) trokken we de Alpen over naar Dorf Tirol/Tirolino bij Meran/Merano. We moesten wel de drukke Fernpas bij Reutte nemen wegens de wintersper op de Hahntennjoch, een anders mooi en rustig alternatief door het Lechtal. Wat verder kun je profiteren van de gunstige brandstof- en alcoholprijzen in het tolvrije Samnaun. Via het Vinschgau – met de eenzame kerktoren in het Reschenstuwmeer - reden we naar onze bestemming, pensionnetje Adang met panoramisch zicht op het dal richting Bozen.

De hoofdstad van de gelijknamige autonome provincie heet in het Italiaans Bolzano. Na WO I werden de provincie Trentino en het zuiden van Tirol geannexeerd tot aan de Brenner, de 'natuurlijke geografische grens'. Een groot aantal Duitstaligen uit Tirol woonden dan in één klap in Italië. Mussolini voerde een strenge italianiseringspolitiek. Plaatsnamen kregen Italiaanse namen en zelfs de familienamen op grafstenen werden 'vertaald' naar het Italiaans. Men zorgde er ook voor dat vele Italianen emigreerden naar Zuid-Tirol door er werk aan te bieden. Daardoor is Bozen/Bolzano sterk veritaliaanst. Bijgaande foto toont Schloss Tirol met op de achtergrond Dorf Tirol. Vanuit het kasteel bepaalden de graven de geschiedenis van de streek van de 11de tot de 14de eeuw. Het museum is te bezoeken na afspraak.

In en rond het dorp zijn vele gemarkeerde wandelpaden, maar let op: ze zijn niet altijd even makkelijk, soms zelfs ronduit gevaarlijk. Eén keer stond er wel bij 'nur für Schwindelfreie', men mag dus geen hoogtevrees hebben; het was een soort geitenpad. Hier en daar liggen de paden er hobbelig bij, vol Stolpersteine, struikelstenen, maar laat dat de pret niet drukken. Een niet al te moeilijke rondwandeling gaat naar Kuens over een afstand van zo'n 7 km. Bij gasthof Ungericht moet je beslist een blik werpen op het tractormuseum met exclusieve Porsche (!) -modellen. Uiteraard serveert men er onder andere Wiener Schnitzel; zie je't niet zitten om twee lapen vlees binnen te werken, vraag dan een Seniorenteller.

Lukt het klimmen niet zo goed, dan is er nog altijd de kabelbaan naar Hochmut. Bij het eindpunt was er geen eetgelegenheid open en verwees men ons naar het grondstation waar we een Arbeidersmenu kregen: 3 gangen voor amper €12, samen met het werkvolk. Vóór eind maart zijn vele cafés en restaurants gesloten zodat het een beetje zoeken is. Maar dat heeft zo z'n voordelen: we trokken naar het sterrenrestaurant Kuppelrain in Kastelbell waar ik vroeger al eens was, op uitnodiging. Het

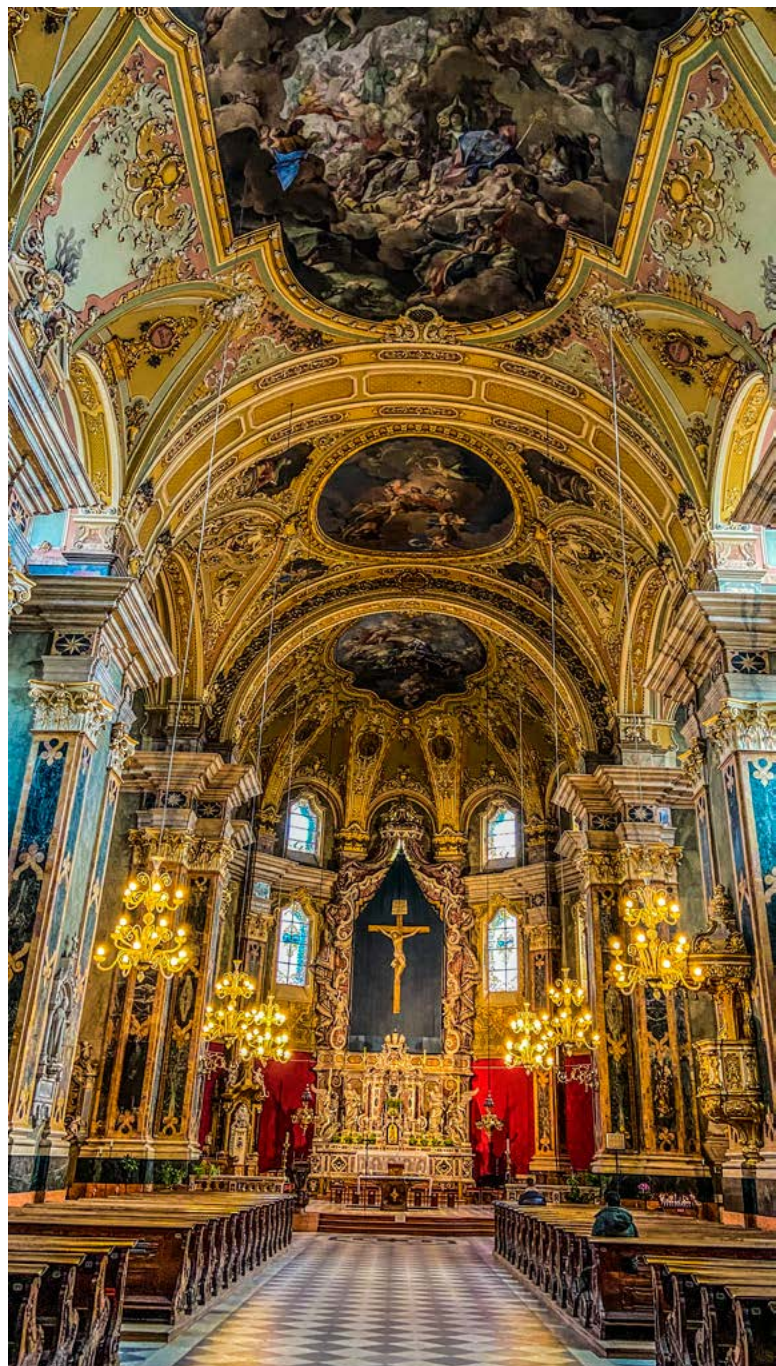
middagmenu was best betaalbaar en lekker. De desserts maakt de dochter met haar kennis opgedaan in Brussel. En nu je er toch bent: stap eens binnen in de typische Angerguterkeller, rechtover de (spitse) kerktoeren; je betreedt tegelijk een andere wereld.

Meran is de tweede stad van de provincie, na Bozen. Je waant je in het zuiden met de palmbomen en de terrasjes aan de brede boulevards. Naast de vele (mode) winkels, dikwijls onder arcaden, zijn er ook mooie wandelparours (in totaal 18 km) door en om de stad langs het botanische Passeierpad of de Sissiweg, genoemd naar keizerin Sissi; zij verbleef af en toe in kasteel Trautmansdorff omdat de gezonde lucht haar dochter goed deed; de tuinen zijn wereldberoemd.

Een stadje dat m'n hart gestolen heeft, is Brixen/Bressanone, aan de poort van het Pustertal, met de 'huisberg' Plose. De barokke dom met z'n twee machtige torens en rijkelijk versierd met marmer moet je zeker binnengaan. Het plein vóór de dom en de Hofburg, het bisschoppelijk paleis, wat verder zijn de geliefkoosde pleisterplaatsen van de lokale bevolking. Ook hier zijn vele winkeltjes ondergebracht onder arcaden, ideaal zowel bij regen als in putje zomer. Wat me opviel: een bank met rugleuningen aan twee kanten, geschrant; een initiatief van het sensibiliseringsproject 'zueinander (finden)' rond het thema psychische gezondheid om mensen aan te zetten met mekaar te praten. We parkeerden aan het augustijner klooster Neustift., zo'n 3 kilometer verder. Het klooster met z'n barokke basiliek, kruisweg met fresco's, uitzonderlijke bibliotheek, geurende kruidentuin en mooie wijngaarden is een bezoek meer dan waard. Na afloop wandelden we langs de Eisack naar het stadje; met wat we uitspaarden aan parking in de stad genoten we van een Aperol Spritz op een terrasje, de zowat nationale aperitief die nergens meer kost dan €6. Parkings daarentegen zijn in Italiaanse steden uitermate duur: €4 per uur is geen uitzondering!

Tenslotte mocht Bozen/Bolzano niet ontbreken op onze verkenning. Eens je het rumoer van de Brennerautoweg en het drukke verkeer achter je laat, is de hoofdstad van de provincie best te genieten. Smalle, gezellige straatjes verleiden je met de nieuwste mode en design maar ook met culinaire geneugtes. Boven vele deuren hier en in grote delen van Duitsland, Zwitserland, Oostenrijk en Italië vind je de letters C M B met toevoeging van cijfers, het jaartal. Met Driekoningen hoopt men op een voorspoedig jaar door de eerste letters ervan met krijt op deuren aan te brengen: Caspar, Melchior en Balthazar.

Het centrale plein is de Waltherplatz, genoemd naar de dichter Walther von der Vogelweide; het is een trefpunt

voor jong en oud. Op een aangrenzend binnenpleintje kun je lezen dat Sissi hier aan haar oom aartshertog Heinrich een ginkgo cadeau deed als blijk van welwillendheid. Een ginkgo heet in het Nederlands ‘Japanse notenboom’ maar eigenlijk komt hij uit China; hij draagt ook geen noten maar plant zich voort met zaden. De bomen zijn eenkennig: men heeft ofwel mannelijke ofwel vrouwelijke bomen. De vrouwelijke verspreiden een onaangename geur en plant men daarom minder aan. De bomen zijn ongevoelig voor het broeikaseffect en luchtpollutie, kunnen vuur doorstaan en hebben zelfs de atoombom in Hiroshima overleefd. Sommige zijn al meer dan 3000 (!) jaar oud. Wel een heel speciale boom dus. Jammer dat men ervoor gekozen heeft om magnolia’s rond het plein te planten (die wel mooi in bloem stonden begin maart).

In het Zuid-Tiroler Archeologiemuseum ligt Ötzi, de ijsmummie van een man uit de Kopertijd, zo’n 5300 jaar geleden. Hij werd in 1991 gevonden door Oostenrijkse wandelaars in het Ötztal, net over de grens op Italiaans grondgebied. Zeer lezenswaard is het artikel daarover op wikipedia. Verder zijn er nog interessante en typische musea en tentoonstellingen gewijd aan bekende inwoners uit de streek: Luis Trenker (bergbeklimmer, filmregisseur, acteur, schrijver, architect en bobsleerijder; hij werd 97 jaar; intussen is het ook een modelabel) en Reinhold Messner (bergbeklimmer, schrijver, politicus en oprichter van diverse bergmusea).

LAATSTE DEEL VAN DE TRIP

Aan alle mooie liedjes komt een eind. Voor onze terugtocht stonden we in dubio: opnieuw langs het Vinschgau of over Bozen naar de Brenner of over de Jaufenpas, alle vrijwel even lang in tijd. We kozen voor die laatste hoewel die pas om 8 u ’s ochtends openging. We waren er iets vóór achten maar nadien snapten we waarom: de sneeuwruimers waren duchtig bezig want boven sneeuwde het behoorlijk. Daarna was het wel iets minder genieten... in de file. We verloren aan de Fernpass en bij Reutte meer dan een uur. Maar dat weegt niet op tegen de mooie herinneringen die we meenamen en die we hier hebben getracht te delen.

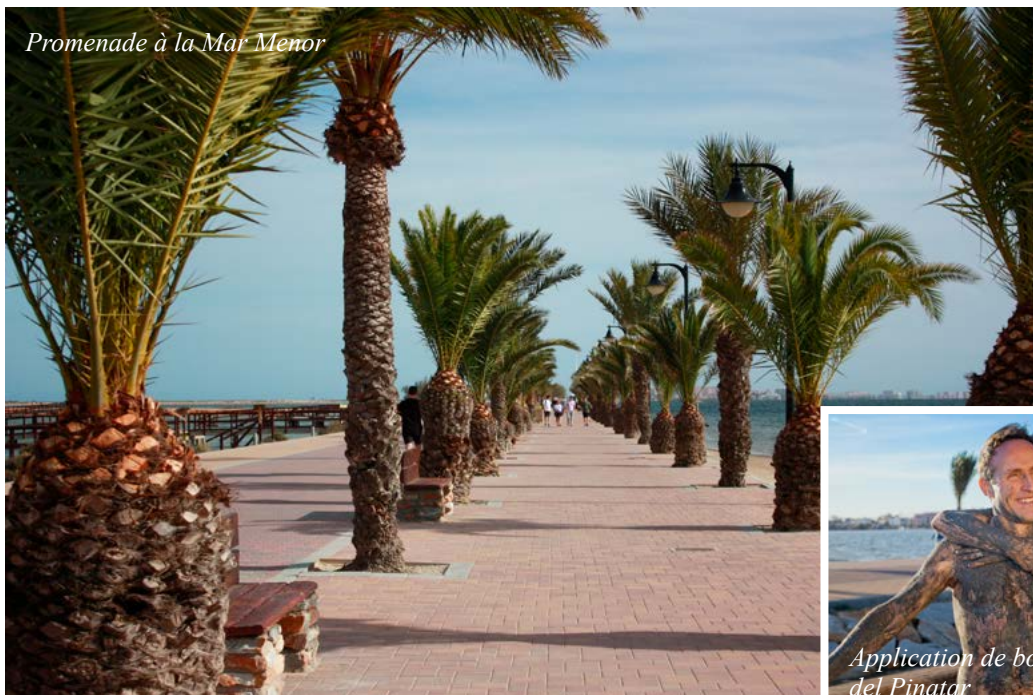

INFO

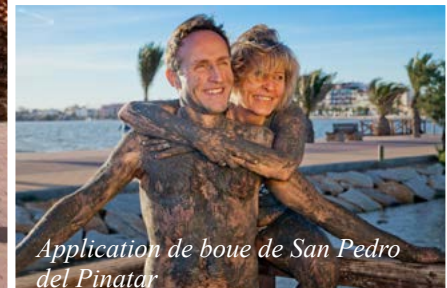
- www.hartungs-hoteldorf.de
- www.stadt-fuessen.org
- www.neuschwanstein.de
- www.adang.bz.it
- www.peer.biz (lokale zender/website)
- www.kuppelrain.com
- https://nl.wikipedia.org/wiki/Japanse_notenboom
- www.suedtirol.info/nl/regio-s
- www.kloster-neustift.it
- www.ungerichthof.it
- <https://nl.wikipedia.org/wiki/%C3%96tzi>
- <https://web.archive.org/web/20151108085502>
- <http://www.reinhold-messner.de/>

La Costa Calida et la Mar Menor : un duo de charme pour des séjours de santé et de bien-être

©Texte : Maïté Lanthin – ©Photos : Maïté Lanthin & Instituto de Turismo de la Región de Murcia (ITREM)

Promenade à la Mar Menor

Application de boue de San Pedro del Pinatar

La santé définie par l'OMS est un état complet de bien-être physique, mental et social ce qui implique également la nécessité d'un environnement harmonieux. La recherche de ce concept de santé est de plus en plus présente dans le choix de lieux de vacances, de week-ends de détente ou de loisirs, pour permettre de rétablir l'équilibre de vie, perturbé par le stress au travail, l'actualité oppressante, l'insécurité

accrue, les catastrophes naturelles et toutes les tracasseries rencontrées au quotidien.

BIENVENUE EN MURCIE

Située au sud-est de l'Espagne, la province autonome de Murcia est parfaitement adaptée au ressourcement physique et psychologique car elle bénéficie d'une atmosphère calme, d'un ensoleillement de 2 800 heures par an et d'une luminosité persistante. Ce qui caractérise plus particulièrement cette contrée méditerranéenne appelée « le potager de l'Europe », c'est la variété de ses ressources hydriques : les eaux thermales, les eaux de deux

Flamants roses à la Mar Menor

mers, la Méditerranée et la Mar Menor, le Ségura, le fleuve qui la traverse, irriguant les abondantes cultures maraîchères et fruitières. Malgré les critiques des écologistes une multitude de bassins de rétention d'eau sont répartis sur tout le territoire, sans lesquels il n'y aurait plus d'agriculture possible suite aux périodes récurrentes de sécheresse de ces dernières années. Un système d'irrigation instauré par les Maures au IXe siècle sous le règne de l'Émir de Cordoue est toujours visible à l'heure actuelle, bien qu'aujourd'hui l'arrosage des arbres est simplifié par le goutte-à-goutte.

CÔTE CHAUDE

Calida signifie *chaud* en français, quant à l'appellation *mineure* voire *petite* de la Mar Menor, il faut savoir qu'elle a quand même une superficie de 170 km² et qu'elle est la plus grande lagune d'eau salée et chaude d'Europe! La Costa Calida s'étend sur 250 km; elle débute à El Mojon, au sud de la Costa Blanca et se termine à Aguilas, au nord de la Costa d'Almeria. Ce n'est pas par hasard que la Région de Murcia est spécialisée dans le tourisme sensoriel et de santé, le *wellness* et tout ce qui aspire à une vie plus saine par le contact avec la

nature dans un but préventif ou curatif. S'oxygéner, faire le plein d'énergie, pratiquer un sport ou se ressourcer sont inscrits dans la nature : massifs montagneux aux paysages fascinants, forêts luxuriantes, plages désertes de sable fin, vergers regorgeant d'arbres fruitiers qui parfument l'air de leurs essences douceâtres ou citronnées.

Le décor est planté il suffit maintenant de plonger dans les délices de cet oasis privilégié encore protégé du tourisme de masse.

LA MAGIE DE DEUX MERS : LA SANTE EN PLEIN AIR

La Costa Calida partage son littoral avec la Mar Menor; elle est reconnue par l'OMS comme ayant un des climats les plus sains au monde. Une frange de terre de 24 km, la Manga de la Mar Menor délimite la lagune d'eau salée de la partie méditerranéenne. Elle est désignée comme « zone humide » cet étonnant phénomène du relief sous-marin qui est à l'origine de la lagune et qui maintient le contact entre les deux mers par des canaux naturels. C'est le paradis des sports nautiques, de la plongée sous-marine et du golf, avec de nombreux parcours au pieds d'hôtels où sont intégrés des spas de luxe comme le *Caleia Mar Menor*

Golf & Spa Resort ou le *Double Tree by Hilton* situé au centre du complexe la *Torre Golf & Spa Resort*. Le long de cette mer si calme, à *San Pedro del Pinatar*, se situe le Parc Régional *Las Salinas y Arenales*, le plus grand espace naturel de salines et de bains de boues marines thérapeutiques d'Europe. A *Las Charcas*, sur la plage de *Lo Pagán*, l'application de cette boue est accessible à tous, aux personnes âgées ou à mobilité réduite comme aux plus jeunes. Chacun peut y accéder par des passerelles en bois et profiter à volonté d'un bain de *lodo* (boue) si bénéfique prélevée au fond de la lagune. C'est une expérience à ne pas manquer que de s'enduire abondamment de cette texture crémeuse ancestrale, riche en magnésium, en calcium et en potassium. Ses propriétés cicatrisantes et anti-inflammatoires sont notamment conseillées pour les affections dermatologiques, l'arthrose, l'arthrite, les suites de fractures et autres problèmes articulaires. Même si l'on ne souffre d'aucun mal, la simple application sur la peau élimine les toxines et les cellules mortes pour rendre tonus et vitalité à l'épiderme. Après le séchage, de 1 à 2 heures, on se rince directement dans l'eau de la *Mar Menor* qui est dotée des mêmes éléments minéraux. La première fois, il est recommandé de faire un test sur une partie du corps afin d'éviter une éventuelle allergie.

LA THALASSOTHERAPIE : TRAITEMENTS PAR L'EAU DE MER

Si les applications des boues salines sont libres, les traitements individuels par l'eau de mer sont pratiqués dans des centres de thalasso luxueux situés face à la mer et aux salines. Afin d'optimiser les résultats des soins, les équipes de professionnels pluridisciplinaires ont élaboré des programmes les plus individualisés possibles car toutes les ressources naturelles propices à la santé sont réunies dans la région de Murcia : soleil, eau, nature, chaleur, air pur saturé en sels minéraux, terre généreuse en fruits et légumes garante d'une alimentation saine et naturelle. Les centres de soins sont intégrés dans des hôtels très confortables notamment le *Lodomar* avec une vue splendide sur les marais salants où les flamants roses se promènent en toute sérénité et le *Thalasia Costa Murcia*, qui dispose d'un grand spa et d'une piscine d'eau de mer. Les thérapies aquatiques intégratives comme le *Watsu*, mouvements issus du shiatsu combinés avec des points d'acupuncture et des étirements et les programmes spéciaux avec l'eau, la boue et les sels de la *Mar Menor* toute proche, sont très efficaces pour soulager les problèmes rhumatismaux, circulatoires et certaines dermatoses.

LE THERMALISME A ARCHENA: TRAITEMENTS PAR L'EAU DE SOURCE

Nombreux sont ceux et celles qui ignorent encore la différence entre thalassothérapie et thermalisme ! La région de Murcia a la chance de posséder les deux thérapies. A seulement une heure de la Mar Menor en remontant vers l'intérieur des terres, on découvre Archena, une des villes situées dans le parc naturel de la Vallée de Ricote. Elle est traversée par le fleuve Ségura qui fertilise la vallée depuis les temps immémoriaux. Des citronniers à perte de vue, des palmiers qui veillent sur de vastes cultures de légumes, une véritable œuvre picturale de verts et de jaunes qui contrastent avec les tons ocres orangés et rosés des parois rocheuses qui l'entourent. Le *bain de forêt* et le *mindfulness* dans la nature sauvage de la *Sierra Espuña*, premier espace naturel protégé de la région, cautionné par la charte européenne du tourisme durable, font partie intégrante de l'expérience de bien-être à la *Costa Calida*. Quelle merveilleuse sensation de marcher pieds nus sur des sentiers forestiers traversés par des ruisselets rafraîchissants ! Cela s'appelle du *earthing* ! Le *Balneario de Archena*, une des plus importantes stations thermales d'Espagne, est située dans une véritable oasis de palmiers et d'arbres de toutes essences sur une superficie de 200,000 m² au cœur de la Valle de Ricote. Le parc thermal est agrémenté de piscines extérieures entourées par les montagnes. Depuis plus de 15 000 ans, la source chaude à 51,7° émerge sous les fondations de l'établissement historique qui a gardé ce caractère authentique et fascinant des bains de vapeur comme au temps des Romains. L'eau minérale chargée principalement en sulfure, chlorure de sodium et calcium est adaptée à l'arthrose et aux rhumatismes. Toutefois, des traitements thérapeutiques plus sophistiqués et tendances, comme le *Post covid relax*, sont dispensés dans des installations ultra-modernes où de nombreuses piscines intérieures ludiques permettent de profiter au maximum des bienfaits des eaux curatives. Le site du Balneario de Archena, est comme un petit village du bonheur, avec trois hôtels de confort 3 et 4 étoiles répartis entre la végétation, la rivière qui serpente en douceur et au milieu de ce petit paradis l'*Ermida de Nuestra Señora de la Salud* (patronne d'Archena). Notre Dame du Salut, un bel hommage aux traditions culturelles que les Espagnols maintiennent et perpétuent.

Región de Murcia Turismo sensorial-

Forêt de la Sierra Espuña

Patio de los Leones del Balneario de Archena. Región de Murcia.

INFO

- Instituto de Turismo de la Región de Murcia (ITREM), josec.brugarolasmollab@carm.es
- Ambassade d'Espagne, Département de tourisme, bruselas@tourspain.es
- Balneario de Archena, www.balneariodearchena.com
- Costa Calida Cares, Wellness and medical tourism, info@costacalidacares.com
- Club Thalasso Europ, info@thalasso.be

In het kielzog van Jacobus : mijn pelgrimsroute (deel 4)

©Tekst en foto's: Patrick Perck

Weer weer kwakkel. En toch ging ik zuidwaarts vanaf Namen en toch werd het later in 't jaar dus op weg naar zomer. Noch zuiden noch zomer in 't verschiet dus ploeteren. Groot voordeel: route langs de Maas dus mist geen probleem. Kon niet van het rechte pad afwijken of ik zou in Maas plonsen.

Mist derde niet meer. Dinant! Bleef mistig en ik was niet goed meer in staat de rots of het andere moois te focussen, laat staan bewonderen. Het zou trouwens tot het najaar, bij een uitstap van UBJET naar dit gebied duren vooraleer ik ook maar één herkenningsbeeld van al dit moois zou memoriseren. Ondertussen was het toch na vieren vooraleer centrum Dinant te bereiken dus Bureau van Toerisme gesloten. En mijn stempeltje? Bereidwillige verkoopster met fijne glimlach wist te vertellen dat je stempel kan ophalen bij Rijkswacht in de... rue Saint-Jacques! Met zo'n straatnaam kan het niet missen. Rue Saint-Jacques makkelijk te vinden maar... was enorm steile weg. Nog niet mee gemaakt. Weg verboden voor vrachtvervoer, aanhangwagens en caravans want echt te steil. Met behulp van mijn wandelsticks geraakte ik honderd, tweehonderd, vijfhonderd meter dicht bij de hemel maar geen politiekantoor of rijkswacht te bespeuren. Nog enkele honderden meter, Dinant lag diep onder mij ergens in de nevel. Winkeltje. Waar stempellokaal, ik bedoel kazerne? Oei! Nog meer dan twee kilometer... en mijnheer: bonne route want het wordt allen maar steiler. Ik begon de fijne glimlach van de dame in de stad te verwensen en in mijn gedachten werd het meer een grimlach en kreeg ze horentjes en een drietand! Tegen 18.30 u eindelijk verlossing. Zag modern gebouw met gekende symbool van vlammeende toorts op gevel. Laatste inspanning. Bloeddoorlopen en naar adem happend binnen. Stempeltje? Pelgrim? Camino? Nog nooit van gehoord! Ben jij terrorist? Wij gaan toch zo maar niet een stempel zetten op één of ander document

waarvan we vermoeden dat je dit zal gebruiken voor één of andere terroristische daad. Nine- eleven weet je! Hij sprak dus ook Engels! Enfin een tweelatter kwam helpen en nadien een driesterrer. Uiteindelijk stempel... Was Rijkswacht van Haute Meuse. Zou dit later in Santiago als bewijs kunnen dienen dat ik echt in Dinant was geweest? Hebben jullie geen cachet waar ook Dinant op staat? Jazeker. Dus tweede stempel maar met Dinant erbij. Gered. Ik opnieuw zelfde weg steil maar deze keer naar beneden. Op weg naar bed en bad. Was wel nog iets voorbij Dinant. 's Anderdaags zou ik mijn voorzorgen nemen en onderweg zien waar ik een "tussen" cartouche zou kunnen bekomen. Had al een twintigtal kilometer gelopen toen ik eraan dacht uit te kijken voor een zegel. En gevonden! Heu, bent u zeker van dit merkteken? Jazeker. Ben ik nou helemaal terug aan 't gaan? Want op het merkteken stond duidelijk: Namur! En nog erger, ook Jambes! Neen neen, geen paniek; Je bent wel op

weg naar Givet maar je bent hier bij het eerste Linierement en deze sorteert onder Namen. Goede reis. Ik heb een tweetal jaar geleden de Camino gedaan maar per fiets. Je hebt wel nog een serieus traject voor de boeg. Succes. Givet, Niverlée, Treignes. Dagtochten die me doorheen Wallonië leidden. En toch voelde ik opwinding want stilaan begon ik aanduidingen voor France tegen te komen. Nog een tweetal dagen en ik zou Rocroy bereiken. Rocroy! Frankrijk! En Martine zou me komen oppikken want zou die dag bespreking hebben in Namen. En van Namen naar Rocroy met de wagen? Een boog-scheut! Ze zou mij niet met trein naar huis laten tuffen. Die dag begon heerlijk. Geen regen en storm meer zoals de vorige dagen maar wel sterke wind. Tegenwind! Geen regen? Geen storm? Het kan verkeren sprak Bredero. Maas volgen was fini en nu werd het de bled. Landschap veranderde onmiddellijk. Het pad leidde doorheen velden en bossen. Velden stonden onder en bossen vol met omgewaaide bomen en takken. Wat eerst nog te bespeuren was als bospad dra niet meer te herkennen. Holle weg onder water en modder en ik werd dus verplicht op de taluds te klauteren en daar verder te sjokken. Naarmate de glooiing verder naar omlaag strekte kwamen ook de taluds onder te staan. Geen doorkomen meer aan. Mijn routeplanner had geen bereik en ook mijn kompas draaide tol. Zat niets anders op dan wederhelpt te belen voor hulp en bijstand. Geen bereik. Dus verder op de ingeslagen weg en hopende de correcte richting aan te houden: zuidwaarts. Maar geen zon dus daar kon ik mij niet op richten. Ooit in ABL (ons Belgisch leger) geleerd dat mos op de boomstammen meestal aan de westzijde kleeft en dan wordt het een makkie... . Klok wees al drie en ik vreesde in deze puinhoop vast te zitten tegen de avonddeemstering. Verder ploeteren. Op den duur stond ik in het water tot knoesselhoogte en het werd allengs erger. Scheenhoogte. En dikwijls moest ik bukken om door de takken heen te geraken. Oriëntatie volledig zoek en stilaan lichte paniek. Stond tot knieën in water en regenpak al enkele scheurtjes door haperen aan doornstruiken. Plots toch telefoon. Martine deed al een uurtje verwoede pogingen mij te bereiken want had gemerkt dat ik haar probeerde te contacteren. Via Google Maps kon zij perfect zien waar ik mij bevond en kon zo richtlijnen geven. Nog honderdtwintig meter naar zuiden. Neen! Andere zuiden! Ik was richting kwijt. Honderd meter in dit ondergelopen bos? Het lukte. Nu neem je het padje rechts van jou. Geen pad. Enkel water, modder en takken. Verder krochen. Opeens een berm pal naar omhoog rechts van mij. Na driemaal terug gegleden boven. Ondergrond glibberig en bovengrond? Ik stond aan een prikkeldraad afrastering. Moest erover want was einde van een wei. Wei strekte zich zeker honderdvijftig

meter naar omhoog maar op einde een boerderij. Moest over schrikdraad. Onmogelijk! Rugzak afgegespt en over omheining gesmeten. Kon er zelf niet over want te hoog en kon me niet afzetten. Dan maar tussen twee draden door. Een jaap van een winkelhaak in mijn regenvest en ook mijn regenbroek voor een deel aan flarden. Hop naar boerderij. Boer thuis. Maar man toch. Het bos is al een week voor alle publiek afgesloten. Je mag daar niet in. Is levensgevaarlijk! Had ik ervaren. Trouwens: je bent hier in... België! Je bent totaal afgedwaald. Ik raad aan de weg te nemen. Aan derde kruispunt links. Opgepast: is steil naar omhoog maar eens boven zie je Rocroy liggen. Aan 't gemeentehuis moet je onder het keldertrapje nemen en daar is een bel. Bel maar want voor pelgrims is er een permanentie. Men is hier blijkbaar gewoon dat stuntelige stappers buiten tijd aankomen! Richtlijnen waren correct maar halfweg de weg boven sneeuw en hagel. Hagelstorm is geen eufemisme. Kwam aan gemeentehuis en kwam aan bel en kwam aan stempeltje. Martine nog niet klaar met vergaderen. Vooraleer zij iets uitgelegd krijgt... Dus ergens schuilen en wachten. Rocroy uitgestorven. Nacht en ontij. Maar één etablissement open: een tiercé! Wilden voor mij open blijven tot madame zou arriveren op voorwaarde dat ik minstens één consumptie per halfuur zou bestellen. Tegen dat vrouwtje toekwam was ik boven mijn theewater maar wat was autoreis zalig... droog!

A tourist takes a picture... in Kreta

© Karel Meuleman

Tot hiertoe hebben we het in deze rubriek nog niet gehad over het bewerken van foto's. Vroeger kon dit alleen als je een doka (donkere kamer) had of via retouches met penselen enzo. Nu is dit digitaal veel makkelijker. Er bestaan talloze programma's en apps die in een mum van tijd je opnamen verbeteren of wijzigen of... verknoeien. Een van de bekendste en gratis programma's voor op de desktop is Picasa dat zeer intuïtief werkt; jammer genoeg is het moeilijk te vinden sinds Google ermee gestopt is. Op de tablet verdringen de al dan niet gratis apps zich om in je gunst te komen, de ene al beter dan het andere. Zo is de foto hierbij verworden tot een olieverfschilderij met de gratis app Aquarella. Het oorspronkelijk beeld maakte ik meer dan dertig jaar geleden op Kreta in een achterafstraatje. Ik was er al voorbij toen ik terugkeerde op mijn stappen en dit typische, kleurrijke tafereeltje op Kodakfilm (!) vastlegde. Een aantal bloempotten heeft men blijkbaar lukraak in een trappenhuis geplaatst, zoals alleen de Grieken het kunnen. Met de genoemde app maakte ik er in een paar seconden een 'kunstwerk' van. Let wel: sommige apps verlagen je foto zeer sterk in resolutie; bewaar dus zeker je oorspronkelijke beeld!

So far in this column, we have not talked about editing photos. Previously, this could only occur if you had a dark room (nowadays it has a different meaning!) or by retouches with paint brushes. Now because of the digital age, this is much easier. There are numerous programs and apps that can enhance, modify or even mess up your pictures in no time at all. One of the better known and free programs for the desktop computer that works very intuitively is Picasa (unfortunately it's hard to find because Google don't distributes it anymore). For the tablet, of the free apps, they all seem to be about the same quality and one is no better than the other. For the picture here, it has been turned into an oil painting with the (free) app Aquarella. The original image I made on the island Crete more than 30 years ago in a backstreet. I had walked past the site, when I decided to retrace my steps and capture this typically colorful scene on Kodak film! These flowerpots were apparently randomly placed by someone in a stairwell, as only the Greek can do. With the aforementioned app, made the image into a new piece of art in a few seconds. Note: some apps will reduce the resolution of your photo; so save your original image!

Espagne : les villes du Patrimoine mondial Unesco et les Paradores, qualité et tradition au service du tourisme

©Texte : Gilbert Menne – Photos : O.T. Espagne

LES 15 VILLES DU PATRIMOINE MONDIAL EN ESPAGNE

L'Espagne possède pas moins de quinze villes classées au Patrimoine mondial : Alcalá de Henares, Ávila, Baeza, Cáceres, Cordoue, Cuenca, Ibiza (Baléares), Mérida, Salamanque, San Cristobal de la Laguna (Ténérife), Saint-Jacques de Compostelle, Ségovie, Tarragone, Tolède et Úbeda.

Chacune de ces cités possède un patrimoine architectural et artistique tout à fait exceptionnel. Elles constituent de ce fait l'ossature du tourisme espagnol.

LE RESEAU DES PARADORES, L'ART D'ACCUEILLIR

Il y a plus de 90 ans déjà que le gouvernement espagnol décida de créer une infrastructure hôtelière pour développer le tourisme et promouvoir l'image touristique internationale de l'Espagne : les paradores. Avec une trentaine d'hôtels en 1928, ils sont aujourd'hui 98, répartis dans toute la péninsule et les îles Canaries. Les paradores sont toujours aménagés dans des bâtiments historiques (monastères, palais, hôpitaux, maisons patriciennes...)

pourvus de l'équipement intérieur le plus moderne. Une attention particulière est portée à une offre gastronomique de haut niveau, l'économie locale, la protection du patrimoine et le sensibilisation au milieu naturel. Ils disposent en moyenne de 65 chambres, ce qui permet de garantir une grande qualité globale à la clientèle.

Lors d'une conférence de presse à l'Ambassade d'Espagne à Bruxelles, les responsables ont présenté la nouvelle synergie promotionnelle du tourisme espagnol qui associe étroitement les paradores situés dans les 15 villes classées au patrimoine mondial avec celles-ci, alliant ainsi la qualité hôtelière et la gastronomie à l'héritage patrimonial. Une jolie brochure Villes du Patrimoine de l'Humanité a été publiée par le Ministère du tourisme.

INFO

www.paradores.es

www.spain.info

Het Arboretum van Kalmthout zit vol verrassingen

©Tekst: Jempi Welkenhuyzen – Foto's: Anne Marie Jacob

Het Arboretum van Kalmthout is steeds weer een bezoek waard. De natuur verandert voortdurend waardoor de tuin er constant anders bijligt. Er zijn ook regelmatig themawandelingen, tentoonstellingen, workshops en cursussen. Jaarlijks ontvangt het Arboretum in Kalmthout zo'n 50 000 bezoekers. Weinigen zijn zich echter bewust van de boeiende geschiedenis van deze plek. Ook aan de rijkdom aan erfgoed van deze weelderige tuin wordt nauwelijks gedacht. Nochtans het arboretum is een tuin met een mooi verhaal.

De basis werd in 1829 gelegd door Charles August Van Geert, telg van een Gentse boomkweker die net buiten de stadsmuren van Antwerpen een kwekerij startte. Zijn oudste zoon neemt rond 1847 de zaak over en verkast in 1856 naar de buurt van het station in Kalmthout waar hij grond pacht van het OCMW. Nog zo handig: voor de aankoop van bomen en zaden kan hij aan- en afvoeren via het station, dat een aftakking is van de hoofdlijn Antwerpen-Rotterdam. Daarnaast ontpopt de man zich tot bouwpromotor. Zijn gronden, bij het station en de huidige zoo, worden verkaveld. En ook in Kalmthout trekt hij tegenover het station een modieus buitenverblijf op dat tevens dienst doet als ontvangstgebouw voor klanten en handelspartners, het intussen bekende Vangeertenhof, vandaag een leuke plek voor feesten, partijen en presentaties.

JELENA DE BELDER

Na de dood van Geert in 1896 wordt het bedrijf een naamloze vennootschap. De teelt van coniferen blijft hoofdmoot. Maar twee wereldoorlogen overbruggen, blijkt een onhaalbare kaart en Kalmthout gaat dicht. Tot in 1952 twee Antwerpse diamantairs, de gebroeders De Belder de verlaten kwekerij opkopen om er een botanische tuin van te maken. De echtgenote van Robert De Belder was een landbouwingenieur. Jelena Kovacic creëerde er samen met de Nederlandse tuinarchitect John Berghmans een oogstrelende tuin. En al vlug zou door de passie van Jelena het arboretum uitgroeien tot één van de meest prestigieuze botanische collecties ter wereld. Goed voor heel wat wedijver tussen Kovacic en diverse collega's. Mijn gids Claire Mennes-Lejeune vertelde zo diverse anekdotes, bijvoorbeeld hoe 'Strawberries and Cream' de naam werd van de Hamamelis Intermedia, of dat de Japanse toverhazelaar handig een muur kunnen verstoppen of nog dat 'Arnold Promise' verwijst naar de selectie gemaakt in het Arnold Arboretum van de Harvard University in Boston. In de tachtiger jaren van de vorige eeuw wordt het arboretum eigendom van de provincie Antwerpen. De tuin wordt uitgebreid en het wetenschappelijk en educatief werk neemt alsmäär een belangrijker taak in. Zo mag je stellen dat het geheel een kenniscentrum is geworden dat de waardering voor ons ecosysteem op onze planeet wil verhogen met aandacht voor duurzaamheid en milieubescherming. Men werkt aan een goede motivatie rond het belang van planten voor de mens.

RECHTSTREEKSE RELATIE

Vooralsinds de lockdowns door Corona is gebleken welk een nood mensen hebben om dan toch naar buiten te kunnen. Na de eerste lockdown zijn de wandelaars

blijven komen, ondanks de weersomstandigheden. Daar waar vroeger bij regenweer 90 procent bezoekers minder werden geteld, bleek dit nu van minder belang. Corona heeft ook voor 'omdenken' gezorgd. Omdat er geen binnenactiviteiten mochten plaatsvinden, opteerde men ervoor de tentoonstellingen naar de ramen en buiten te verplaatsen. Zo kwamen de vensters in de gebouwen rechtstreeks in relatie tot de tuin. Die denkwijze is intussen nog behouden. Corona bood ook de tijd om projecten uit te werken. Men heeft dus niet stilgezeten.

JAARROND

Inmiddels is de tuin uitgegroeid tot 13,5 hectare horticuultuur. De gevarieerde plantencollectie is toegespitst op sierbeplanting, cultivars, liefhebbersplanten en zeldzaamheden. Nochtans is dit niet het resultaat van een doordacht verzamelbeleid. Noem het eerder een willekeurige optelsom van aankopen, deels gestuurd door de evolutie in de tijd, maar ook door de smaak van de klant. Veel collectieplanten werden hier voor het eerst in ons land geïntroduceerd, andere ontstonden op het domein zelf. Denk aan cultivars van toverhazelaars, sierkerse-laars en pluimhortensia's. Het arboretum huisvest ook een belangrijke verzameling harde Gentse azalea's uit de 19^e eeuw.

Afgelopen jaar kwamen om en bij de 72 000 mensen tot rust in de bomen- en plantentuin. Ze stemden de tuin tot 'Feel Good Partner of the Year' Ook staat Kalmthout met stip op de derde plaats van 'must see' in de provincie Antwerpen. Halverwege juni dit jaar opent men de laatst bijgekochte hectare grond waar bijzondere collecties planten wachten. In het Arboretum Kalmthout werken momenteel 18 voltijdse krachten. Aangevuld met stagiairs en vrijwilligers komt men op 100 medewerkers. Zij zorgen ervoor dat een bezoek aan het domein een aanrader is.

INFO

- Het Arboretum Kalmthout, Heuvel 8, 2920 Kalmthout tel: +32 (0) 3 666 67 41 – www.arboretumkalmthout.be
- Open tussen 10 u en 17 u.

Europese Culturele Hoofdstad geraakt van streek: Salzburgerland

©Tekst: Daniel Steevens - Foto's: Salzburger Land Tourismus

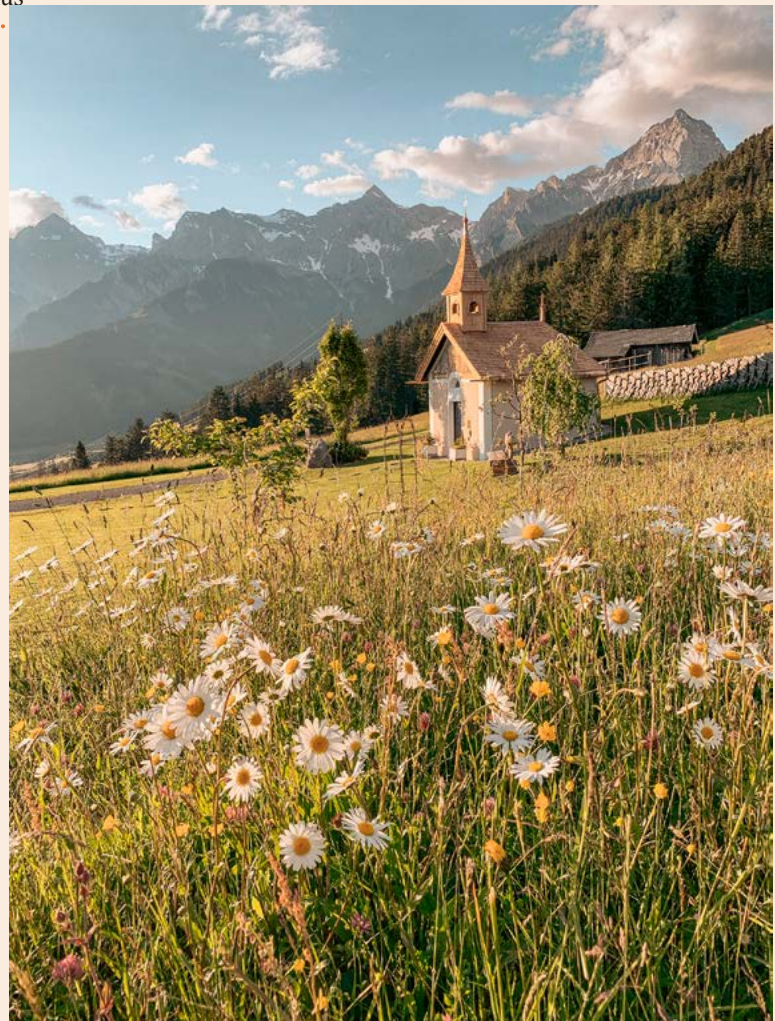
Timisoara, Veszprém en Elefsia delen dit jaar de vleiende titel van Europese Culturele Hoofdstad. Welke Europa-lover is al in elk geweest? En welke touroperators bieden reizen naar deze bestemmingen aan? Ze zullen heel niche moeten zijn voor een nochtans ruim begrip. De grote bevlogenheid lijkt wat zoek. Het is hopen op een nieuw elan door verbreding van de basis.

Athene kreeg in 1985 de primeur van Europese Culturele Hoofdstad en de daaropvolgende jaren genoten resp. Firenze, Amsterdam, Berlijn en Parijs van de Europese eer en subsidies. Voor ons land beet Antwerpen in 1993 de spits af. Brussel volgde in 2000, maar maakte t.g.v. het millennium deel uit van het ruim blik dat de Europese Commissie toen opentrok. Dat bestond uit nog 6 andere Europese cultuursteden plus 2 (Reykjavik en het Noorse Bergen) uit niet-EU-landen. Brugge was in 2002 titularis net als Salamanca. In 2015 fêterde ons Mons samen met Pilsen. Vanaf 2022 ging het zelfs met 3 tegelijk. Tal van grote kanonnen waren toen al ingezet, hoewel hernieuwing zeker niet uitgesloten is. Zelfs een cultureel lappendeken als Europa is niet onuitputtelijk.

SALZBURGERLAND

Volgend jaar zijn, naast Tartu en Bodö, Bad Ischl & Salzkammergut aan de beurt. De toegevoegde waarde ligt in de voor ons makkelijke bereikbaarheid en de programma's die diverse touroperators wél hebben. Die éénmalige cultuurbeleving is er perfect te verzoenen met een klassieke vakantie.

Met Salzburgerland is het ook de eerste keer dat een regio de nominatie gekregen heeft.

Al de aanzet dit jaar gegeven met Veszprém als metafoor voor het hele gebied Bakony-Balaton.

Bad Ischl telt amper 14 000 zielen. Het is 1 van de 23 gemeenten van Salzkammergut, ten oosten en zuiden van Salzburg. De historisch meest performante is Halstatt, want daar startte zo'n 7 000 jaar terug de ontginning van een zoutmijn. Dat witte goud ondersteunde de bloei van Salzburg en Salt-Lake-City, alias Bad Ischl.

Salzburgerland en vooral Bad Ischl verwierven prestige toen de Habsburgse vorsten, met *Kaiser Franz-Joseph I* en zijn *Sissi* op kop, er vakanties kwamen doorbrengen. Sindsdien gelden de iconische berg & meer landschappen als toeristisch erfgoed. Inmiddels werd een impressionante infrastructuur ontwikkeld voor hiking & biking en voor watersportbeleving. Als collectieve topattracties gelden een boottocht op de *Wolfgangsee* en de steile rit met de Schafbergbahn. Bij de wintersporters gooit vooral skigebied *Zell am See – Kaprun* hoge ogen.

BRUCKNERJAAR

In realiteit is er in 2024 nog meer extra, want de culturele manifestaties worden uitgesmeerd over heel de provincie Oberösterreich. Veel aandacht gaat daarbij uit naar Anton Bruckner, geboren in 1824 in Ansfelden nabij Linz. Bruckner componeerde vooral religieuze muziek.

Hij was jarenlang organist in de Dom van Linz, Europese Culturele Hoofdstad in 2009. Linz biedt volgend jaar een expansief cultuurprogramma, dat al op 1 januari start in het Brucknerhaus.

INFO

- www.salzkammergut-2024.at
- www.anton-bruckner-2024.at

Serre Culinair verwend bij het kasteel

© Tekst en foto's : Karel Meuleman

Corona heeft ook goeie dingen voortgebracht. Enkele werkloze creatievelingen en een pandemie met een verbod op groepsbijeenkomsten, meer heb je niet nodig om tot nieuwe ideeën te komen. Zo ontstond het restaurantconcept Serre, een culinaire beleving in een aparte constellatie, op exclusieve locaties.

Ik heb het zelf mogen meemaken en genieten van de zeer verzorgde en originele hapjes, schotels en dranken in een sfeervolle entourage en met een select gezelschap. De locatie, het kasteel van Ooidonk, was eveneens een revelatie; een meer exclusieve locatie is moeilijk denkbaar. Op het gazon stonden serres opgesteld waarin het menu geserveerd werd aan een lange tafel. Zo maak je makkelijk contact met anderen. De zon straalde, zowel door het serreglas als in de glazen en de borden. Alles was sierlijk en smakelijk gedresseerd. Wat we zoal geproefd hebben: aubergine gevuld met hummus, chermoula en kikkererwten; st. Jakobsschelp gebakken met houtskooljus, verjus, bottarga van eigeel en waterkers; eend met houtskoolerwten en ossenhartkool, komkommer, lavas en sesam en tenslotte rabarber met honing en mascarpone.

DRIE STIJLVOLLE LOCATIES

Zo startte dit concept opnieuw, na het succesvolle jaar 2022. Je kunt op elke locatie kiezen tussen lunch en diner. In maart en april kon je lekker eten op het gazon van Kasteel Blauwhuis te Izegem. In mei en juni strijkt de editie neer bij het Kasteel Ooidonk in Deinze om nadien af te sluiten aan het Wijnegemse Kasteel Belvédère (september-oktober). Het menu gaat op elk van deze locaties mee met de seizoenen en is all-in, inclusief aangepaste wijnen of dito mocktails. Niet-alcoholische dranken passend bij een menu, van apéro tot dessert, zijn

trouwens in opmars; daarbij ruimen suikers, smaakmakers en aroma's de baan voor verse kruiden en producten. Bij dit project werken een aantal bedrijven samen. Zo brengt de gekende Belgische serrebouwer ACD een speciale uitvoering waarin tot 20 gasten kunnen plaatsnemen. Maar evengoed kun je een serre afhuren voor een intiem avondje voor 2 of voor een gans bedrijf. Nieuw tegenover vorig jaar is dat op de serres nu zonnepanelen voorzien worden; ze zijn ook breder zodat een vlottere bediening mogelijk is. Deze gebeurt door Garçon en is top, net als de chef-koks trouwens! Bij elke serre hoort een gekoelde box met frisdranken en er staat ook een volwaardige koffieautomaat. Andere gerenommeerde partners zijn onder meer Laurent-Perrier, Get Driven (zij voeren je met je eigen wagen) en The Mocktail Club, het vlees komt van Dierendonck, het bier van brouwerij Van Steenberge en de koffie van Lavazza. Voor elke reservatie plant Goforest een boom; men rekent op zo'n 14000 couverts. Flair is mediapartner. Je hebt de keuze tussen diverse all-in formules, vanaf €135 naargelang het drankenpakket. Het meest exquise is het champagnepakket aan €285. Ga je voor het mocktailpakket dan bedraagt de prijs €125.

INFO

- www.serrepopup.be

UBJET Kampenhout: A.V. en zo veel meer...

©Tekst: Patrick Perck - Foto's: Karel Meuleman en Patrick Perck

Wie haalt het nu in zijn hoofd om een Algemene Vergadering van UBJET te organiseren bij de start van de Paasvakantie? Een Algemene Vergadering te organiseren op... 1 april? Een Algemene Vergadering te organiseren net op een dag dat op die plek... een Carnavalstoet moet voorbijtrekken? Carnavalstoet in Kampenhout? Geen enkel aangeschreven schepen of burgervader noch de directeur van de site heeft er ons ooit attent op gemaakt en trouwens, buiten enkele handvolle snoepjes die we in de vlucht graaiden en terstond zelf uitdeelden aan breed lachende ukken hadden we daar geen last van!

Onze jaarlijkse Algemene Vergadering wordt beurtelings in Wallonië en Brussel en Vlaanderen gehouden, we zijn ten slotte niet alleen Koninklijk maar ook nationaal – de enige nationale Koninklijke unie van toeristische journalisten trouwens – en wil het nu lukken dat het in 2023 net de beurt aan Vlaanderen was? En dat ik zinnens was me een drone aan te schaffen en dat we in onze vereniging een specialist Drone-fotograaf in onze rangen hebben zitten? Uiteraard onze collega gecontacteerd die gaarne een exposé over drones in al zijn aspecten wilde geven dus werd ik door de raad van bestuur gebombardeerd om én een site te vinden én de dagorde te bepalen én alles in goede banen te leiden. Dus Kampenhout. Want Kampenhout heeft wel wat te bieden. Centraal gelegen, groene zone, een door weinigen gekend museum én een artisanale brouwerij. Beloofde een gevulde dag te worden. Ontvangen door de heer Gerry Croon, verantwoordelijke voor wat ik foutief omschrijf als Het Museum De Krop (Witloofmuseum) want primo hij is veel meer dan “directeur” van de Krop maar teamverantwoordelijke Vrije Tijd en secundo de site is veel meer dan enkel het museum maar is een belevingscentrum waarin buiten het museum ook een tentoonstellingsruimte is gevestigd én conferentiezaal én een ontmoetingsruimte voor kunstenaars allerhande. Bij voorbereidende gesprekken zag ik musici die plastische kunstenaars kruisten maar ook historici gespecialiseerd in oude Vlaamse muziekinstrumenten. Een omnivalente site inclusief een cinézaal met alle mogelijke domoticafaciliteiten ons dankbaar door Kampenhout ter beschikking gesteld.

Na obligate uiteenzetting van onze gastheer met uitleg dat Kampenhout een gemeente is met 12 000 inwoners, bestaat uit Berg, Buken, Nederokkerzeel en Kampenhout zelf, behoort tot het gerechtelijk arrondissement Brussel en de eyecatchers en dus zeker niet te missen zijn: Brouwerij Van Campenhout (is voor later op de dag), het Witloofmuseum (is voor na de Algemene Vergadering), het Oxygen-House, de Chocolala Tuti en The White Oak Wellness (deze laatste drie voor een later bezoek), tijd voor het echte werk: de Algemene Vergadering.

Uiteraard geeft onze voorzitter Gilbert Menne een overzicht van de activiteiten van het vorige moeilijke jaar (wegens Covid) en de planning voor 2023 en uiteraard wordt uitleg gegeven over de relaties tussen UBJET en FIJET en de inspanningen die Gilbert zich getroost om de statuten aldaar te moderniseren en te democratiseren en uiteraard geef ik uitleg over het kasverslag en de begroting die uiterst minutieus door de controleurs de rekeningen (Mieke Opsommer en Sacha Korsak) werden nagekeken, waarna de resultaatrekeningen unaniem werden goedgekeurd. Anne Marie Persoons las nog een in memoriam voor ter nagedachtenis van Luc Perdieu en de verkiezing van zowel één herkiesbaar bestuurder als de twee controleurs van de rekeningen was een makkie. Drie uittredenden en alle drie kandidaat voor een nieuwe termijn en alle drie unaniem herkozen. Dus uit de cinemazaal, het atrium over waar onze gids Brigitte d’Haese ons al stond op te wachten. Ongelooflijk vlotte, sympathieke en polyglotte spraakwater die met vuur en passie ons wegwijs maakt in de boeiende wereld van het witloof. Historie, geografie, geologie en heemkunde, alles komt aan bod maar hoewel maagjes begonnen te knorren kon Brigitte het niet laten om ook de andere aspecten van dit belevingscentrum “De Krop” te belichten. Voor het eerst in mijn leven kon ik het verschil ontdekken tussen de hommel en de vedel. Dus deze zomer terug en wat grondiger in het Brabants Centrum voor Muziektradities snuisteren.

Te voet, de carnavalstoet volgend naar brouwerij van Campenhout (ja, met een “C”) waar we als apero van een filmpje én een drankje, uiteraard Witlov (ja, met een “V”) konden genieten. Gastheer en brouwer Kris Smedts zorgde niet alleen voor een exquisite maaltijd -allemaal in het teken van witloof, weze de soep, weze het voorgerecht, weze de hoofdschotel naar keuze- maar ook voor zijn verschillende brouwsels. Niet minder dan zeven verschillende bieren tovert hij uit zijn ketels en alle met veel liefde (snap je nu de naam Witlov?) gebrouwen. Na buikje rond nog een kijkje in zijn brouwerij zelf: klein maar kraaknet en met garantie artisanaal meesterwerk.

Nadien terug naar De Krop want ons medelid Jean Demarsin trakteerde ons op een special event. Hij is al meer dan vijf jaar bezig met drones en had dan ook een presentatie voorbereid over wat drones kunnen betekenen voor journalisten. Bijgestaan door immer presente eega Mieke konden we bewonderen tot wat drones in staat zijn voor de huidige (en toekomstige) journalist. Fenomenaal beeldmateriaal en fenomenale technische uitleg maar indoor in de cinemazaal van De Krop liet hij zijn vlieg-wondertjes voor, naast en boven onze hoofden dwarrelen. Dit is echt de toekomst voor onze branche en ik kon aan de verleiding niet weerstaan. Onmiddellijk een DJI mini 3 pro aangeschaft, onze wetgeving en

regelgeving doorgemaakt, examen afgelegd en Jean en Mieke gevorderd om mij te helpen met mijn maiden-tocht. In de toekomst krijgen jullie niet enkel foto's te zien vanuit ooievaars- of kikkerperspectief maar ook vanuit de lucht!

Mag ik ten slotte Kampenhout en alle protagonisten danken voor hun bereidwillige medewerking en het ter beschikking stellen van hun infrastructuur maar ook UBJET en jullie allen want 1 april 2023 was niet enkel en alleen de dag van de Algemene Vergadering van UBJET maar een spetterende dag een event, een beleving en belevenis toeristische journalisten waardig.

Au BOZAR : Le baroque à Florence

©Texte : Gilbert Menne ©Photos : Brigitte Bauwens

The Haukohl Family Collection

Florence fut gouvernée aux 15e et 16e siècles par la richissime famille des Médicis, qui donna à la ville-état des grands-ducs bien connus comme protecteurs des arts et des sciences. La cité est considérée comme le berceau de la Renaissance, mais elle joua également un rôle déterminant après celle-ci dans un nouveau mouvement artistique qui se développa au 17e siècle dans toute l'Europe, le baroque. Mais pas le baroque exubérant, lyrique et parfois sans mesure du Caravage, de Bernin, de Rembrandt ou chez nous de Rubens et Van Dyck. Mais bien un baroque doux, équilibré, poétique voire mélancolique. Cet aspect du baroque florentin était très mal connu. Grâce à la plus importante collection privée de peinture baroque florentine hors de l'Italie, la collection Haukohl, basée à Houston, il est mis en lumière à BOZAR. D'origine allemande, cette famille collectionne les arts depuis des générations et sir Mark Haukohl s'est spécialisé depuis 35 ans sur le baroque

florentin. Ce sont donc une trentaine d'oeuvres qui sont présentes depuis les débuts jusqu'à l'apogée de cette période, avec l'appoint d'une douzaine d'oeuvres du Musée national de Luxembourg. On pourra admirer ainsi les peintures de Dandini, Furini, Marinari, Gherardini qui suivirent l'influence de Jacopo Empoli, Francesco Curradi et Cristoforo Allori. A noter que toutes les toiles sont somptueusement encadrées.

INFO

L'exposition est ouverte jusqu'au 21 juillet, du mardi au dimanche de 10 à 18h.

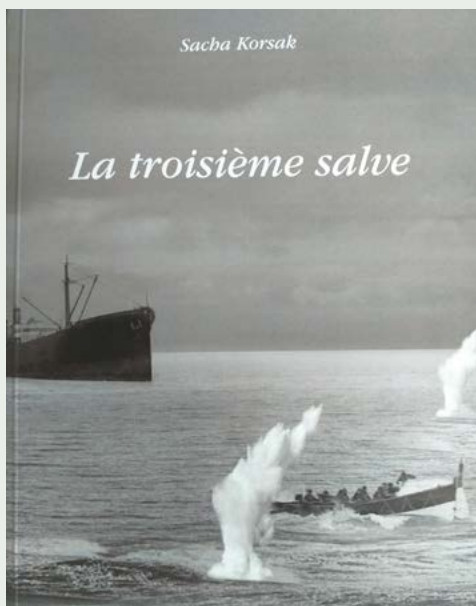
Tickets : www.bozar.be.

Contact : leen.daems@bozar.be.

VIENT DE PARAÎTRE JUIST VERSCHENEN

« La Troisième salve », un ouvrage de Sacha Korsak

.....
©Texte : Gilbert Menne
.....

Sacha Korsak n'est plus ! Un des membres les plus connus de l'UB-JET. Il a participé à presque toutes les activités, donné régulièrement des conférences passionnantes et n'était jamais à court d'anecdotes et de citations littéraires avec son léger accent russe. Savez-vous qu'il est né à Stanleyville, dans l'ex-Congo belge, et qu'il venait de fêter son 90e anniversaire ? Diplômé de l'ULB en éducation physique et en langue russe, professeur à l'Ecole Normale de Nivelles et à l'Ecole Chômé-Wyns à Anderlecht, il obtint aussi un brevet de journaliste et de guide touristique. Sa vie était peu banale et celle de ses parents très mouvementée. Il y a quelques semaines à peine, il venait de raconter, dans un livre passionnant, son histoire familiale, celle d'une famille russe durant la Première guerre mondiale, la Révolution bolchévique, la guerre civile entre Blancs et Rouges et la fuite, pour arriver finalement en Belgique. Le titre de l'ouvrage fait allusion à l'artillerie bolchévique tirant sur les barques des fuyards, dont celle de son père, à Odessa en 1921 pour rejoindre au large un bateau américain. La famille de sa mère dut fuir dans le Caucase puis se réfugia en Finlande. Les futurs parents se rencontrèrent en France puis partirent pour le Congo belge. Revenus en Belgique, il vint connaître la Deuxième guerre mondiale, l'occupation, la Libération et l'après-guerre. Le tout est écrit dans un style plaisant et alerte. C'est aussi un témoignage, celui d'une émigration réussie dans un pays, la Belgique, « qui lui a tout donné ».

Paru aux Editions Jeanne, l'ouvrage de 374 pages est disponible en librairie au prix de 25 €.

TRAVELLING NEWS brings the very best with up-to-date information on travel destinations from all over the world to people who love travel! Our digital magazine, which appears every three months, featuring inspiring articles, latest travel news reports, holiday ideas, special offers and more, is sent to thousands of travel lovers.

TRAVELLING NEWS will help the readers to decide where to go on their next holiday.

TRAVELLING NEWS can help YOU, by promoting and publishing your destinations, accomodations, transportation and much more in our magazine.

FORMATS	BASIC RATES/EDITION
Cover 4	500,- €
Cover 2 or 3	400,- €
1/1 page (210 W x 297 H mm + 3 mm bleed)	300,- €
1/2 page (210 W x 148,5 H mm)	175,- €
1/4 page (210 W x 148,5 H mm)	100,- €
Banner	75,- €
Advertorial of 2 pages	500,- €

4 EDITIONS/YEAR : March, June, September, December

Hoofdredacteur – Rédacteur en Chef – Editor in Chief

Gilbert Menne
Avenue des Buissonnets 54, B-1020 Brussels (Belgium)
gilbertvictormenne@gmail.com | www.ubjet.org

Founders

Jean-Claude Couchard - Walter Roggeman

Editorial Committee

Jean-Claude Couchard, Gilbert Menne, Patrick Perck,
Karel Meuleman

Contributors

José Burgeon, Claudine Clabots, Patrick De Groot, Maïté Lanthin, Gilbert Menne, Karel Meuleman,
Patrick Perck, Daniel Steevens, Jempi Welkenhuyzen.